

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 329

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

53. évfolyam

2010. december 14.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 1091/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK tanácsi rendelet módosításáról 1

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/76/EU irányelve (2010. november 24.) a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újraértékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 3

Ár: 3 EUR

(¹) EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1091/2010/EU RENDELETE

(2010. november 24.)

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

történt előrelépésre, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e két ország teljesítette a menetrendjében szereplő kritériumokat.

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

- (3) Albániát, valamint Bosznia és Hercegovinát ezért át kell helyezni az 539/2001/EK rendelet II. mellékletébe. A vízumliberalizáció csak az e két ország által kiadott biometrikus útlevelel rendelkező személyekre kell, hogy vonatkozzon.

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

- (4) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK határozat ⁽⁴⁾ 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.

mivel:

- (1) A harmadik országokról készített, az 539/2001/EK rendelet ⁽²⁾ I. és II. mellékletében szereplő felsorolás összetételének összhangban kell lennie és maradnia a rendelet (5) preambulumbekkezdésében felsorolt kritériumokkal. Azon harmadik országot, amely esetében e kritériumok terén megváltozott a helyzet, át kell sorolni az egyik mellékletből a másikba.
- (2) Összhangban azon politikai kötelezettséggel, amelyet az Európai Unió a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumkötelezettség liberalizációjára vonatkozóan a nyugat-balkáni állampolgárok tekintetében vállalt, a theszaloníki cselekvési program keretében, valamint figyelemmel a 2009 decembere óta Albániával, és Bosznia és Hercegovinával folytatott vízumliberalizációs párbeszédben

- (5) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽⁵⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének B. és C. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/146/EK tanácsi határozat ⁽⁶⁾ 3. cikkével.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2010. október 7-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 8-i határozata.

⁽²⁾ HL L 81., 2001.3.21., 1. o.

⁽³⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽⁴⁾ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

⁽⁵⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽⁶⁾ HL L 53., 2008.2.27., 1. o.

- (6) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének B. és C. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/261/EK tanácsi határozat⁽¹⁾ 3. cikkével.
- (7) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (8) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyekben Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal⁽³⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (9) Ciprus tekintetében ez a rendelet a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.
- (10) Ez a rendelet a 2005-ös csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 539/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet 1. részében az Albániára, valamint Bosznia és Hercegovinára vonatkozó hivatkozásokat el kell hagyni.
2. A II. melléklet 1. részében be kell illeszteni az „Albánia (*)”, illetve a „Bosznia és Hercegovina (*)” címszót a lista megfelelő helyére, a következő lábjegyzettel:

„(*) A vízummentesség csak a biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződésnek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourghban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

O. CHASTEL

⁽¹⁾ HL L 83., 2008.3.26., 3. o.

⁽²⁾ HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

⁽³⁾ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/76/EU IRÁNYELVE

(2010. november 24.)

a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újraértékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A bankszektor túlzott és felelőtlen kockázatvállalása egyes pénzügyi intézmények csődjéhez, valamint tagállami és globális szintű rendszerproblémákhoz vezetett. Noha az ilyen kockázatvállalás okai sokrétűek és összetettek, a felügyeletért és szabályozásért felelős testületek, köztük a G20-ak és az európai bankfelügyelők bizottsága (CEBS), egyetértenek abban, hogy ahhoz egyes pénzügyi intézmények helytelen javadalmazási rendszere is hozzájárult. Az olyan javadalmazási politikák, amelyek az intézmény kockázattűrő képességét meghaladó kockázatok vállalására ösztönöznek, alááshatják a hatékony és eredményes kockázatkezelést és súlyosbíthatják a túlzott kockázatvállalási magatartást. A Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak (FSB) a felelősségteljes javadalmazási gyakorlatokra vonatkozó, nemzetközileg elfogadott és jóváhagyott elvei („az FSB-elvek”) ezért különös jelentőséggel bírnak.
- (2) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv előírja, hogy a hitelintézetek ⁽⁴⁾ a kitétségeikhez kapcsolódó kockázatok kezelésére rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechaniz-

musokat alkalmazzanak. A befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ értelmében az említett előírás a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ szerinti befektetési vállalkozásokra is alkalmazandó. A 2006/48/EK irányelv előírja, hogy az illetékes hatóságok vizsgálják felül ezeket a rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, továbbá állapítsák meg, hogy az érintett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás szavatoló tőkéje elegendő-e a hitelintézet vagy vállalkozás létező vagy esetlegesen felmerülő kitétségeihez kapcsolódó kockázatok eredményes kezeléséhez és fedezéséhez. A bankcsoportok vonatkozásában a felügyeletet összevont alapon végzik, amelybe az összes joghatóság alá tartozó bármely pénzügyi holdingtársaság és a kapcsolódó vállalkozásnak minősülő pénzügyi intézmények is beletartoznak.

- (3) Annak elkerülése érdekében, hogy a rosszul kidolgozott javadalmazási rendszerek esetleg káros hatást gyakoroljanak az eredményes kockázatkezelésre és az egyes személyek kockázatvállalási magatartásának ellenőrzésére, a 2006/48/EK irányelv előírásait ki kell egészíteni a hitelintézetek és befektetési vállalkozások arra irányuló kötelezettségével, hogy a kockázati profilra szakmai tevékenységük révén lényeges hatással bíró munkavállalók tekintetében a hatékony kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási politikákat és gyakorlatokat hozzanak létre és tartsanak fenn. Az említett munkavállalói kategóriák közé kell tartozniuk legalább a felsővezetőknek, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkavállalóknak és bármely olyan munkavállalónak, akit a teljes javadalmazása – beleértve a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat is – ugyanabba a fizetési kategóriába helyez, mint a felsővezetőket és a kockázatvállalásért felelős munkavállalókat.
- (4) A túlzott és felelőtlen kockázatvállalás alááshatja a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások pénzügyi megbízhatóságát és a bankrendszer stabilitását, ezért fontos, hogy a javadalmazási politikákra és gyakorlatokra

⁽¹⁾ HL C 291., 2009.12.1., 1. o.

⁽²⁾ 2010. január 20-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. július 7-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. október 11-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

⁽⁶⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

vonatkozó új kötelezettséget következetes módon hajtsák végre, és hogy az a javadalmazás minden szempontjára kiterjedjen, beleértve a fizetéseket, a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat és egyéb hasonló juttatásokat is. Ezzel összefüggésben a nem kötelező nyugdíjjuttatás valamely hitelintézet vagy befektetési vállalkozás által a munkavállalónak egyéni alapon nyújtott nem kötelező kifizetést jelent, amely nyugdíjazásra való hivatkozással vagy arra irányuló váromány alapján fizetendő, és amely változó javadalmazássá alakítható. Célszerű tehát meghatározni a helyes javadalmazás egyértelmű alapelveit annak érdekében, hogy a javadalmazási rendszer ne ösztönözzön egyes személyeket túlzott kockázatvállalásra vagy erkölcsi kockázatokra és összhangban álljon a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás kockázatvállalási hajlandóságával, értékeivel és hosszú távú érdekeivel. A javadalmazást összhangba kell hozni a pénzügyi szektor szerepével azon mechanizmusként, amelyen keresztül a pénzügyi erőforrásokat hatékonyan osztják el a gazdaságban. Az elveknek különösen arról kell gondoskodniuk, hogy a változó elemekre vonatkozó javadalmazási politikák kialakítása garantálja, hogy az ösztönzők összhangban legyenek a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás hosszú távú érdekeivel, és hogy a kifizetési módok megerősítsék tőkebázisát. A javadalmazás teljesítményalapú elemeinek segíteniük kell a méltányosság fokozását is a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás javadalmazási struktúráin belül. Az elveknek el kell ismerniük, hogy a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások a méretük, belső szervezetük és tevékenységük jellege, köre és összetettsége szerint különböző módon alkalmazzák a rendelkezéseket és különösen azt, hogy a 2006/49/EK irányelv 20. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett befektetési vállalkozások számára lehet, hogy nem arányos az elvek mindegyikének betartása. Annak biztosítása érdekében, hogy a javadalmazási politikák kidolgozása a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás kockázatkezelésének szerves részévé váljon, minden hitelintézet vagy befektetési vállalkozás irányító testületének felügyeleti feladatai ellátása során el kell fogadnia és időszakonként felül kell vizsgálnia az alkalmazandó elveket. Ezzel összefüggésben megengedhető, hogy a felügyeleti feladatait ellátó irányító testületet – adott esetben és a nemzeti társasági joggal összhangban – tekintsék felügyeleti bizottságnak.

- (5) Azoknak a hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak, amelyek méretük, belső szervezeti felépítésük, jellegük, valamint tevékenységeik köre és összetettsége szempontjából jelentősek, irányítási struktúrájuk és szervezetük szerves részeként javadalmazási bizottságot kell létrehozniuk.
- (6) 2013. április 1-jéig a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a javadalmazási politikára vonatkozó elveket, különös tekintettel azok hatékonyságára, végrehajtására és érvényesítésére, figyelembe véve a nemzetközi fejleményeket is, beleértve az FSB bármely további javaslatát és a más joghatóságokban alkalmazott FSB-elvek végrehajtását is, beleértve a változó javadalmazások kialakítása és a túlzott kockázatvállaló magatartás közötti kapcsolatot is.
- (7) A javadalmazási politikának törekednie kell arra, hogy az alkalmazottak személyes érdekeit összehangolja az érintett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás hosszú távú érdekeivel. A javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek értékelése során a hosszú távú teljesítményre kell összpontosítani és figyelembe kell venni a teljesítmény tekintetében fennálló kockázatokat is. A teljesítményértékelést többéves, legalább 3–5 évet átölelő keretbe kell helyezni annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszú távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás üzleti ciklusának egészére legyen elosztva. Az ösztönzők további összehangolása érdekében az említett követelmények hatálya alá tartozó valamennyi alkalmazott változó javadalmazásának lényeges része a következőkből kell, hogy álljon: a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás részvényei, részvényhez kötött eszközei, az érintett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás vagy vállalkozás jogi struktúrájától függően, vagy tőzsdén nem jegyzett hitelintézet esetében egyéb egyenértékű, nem készpénzalapú eszközei és adott esetben azon egyéb, hosszú futamidejű pénzügyi eszközök, amelyek megfelelően tükrözik a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás hitelminőségét. Az ilyen eszközök közé kell hogy tartozhasson olyan tőkeeszköz is, amelyet – amennyiben az intézmény súlyos pénzügyi problémákkal küzd – a saját tőke részévé alakítanak át, vagy egyébként a mérlegben leírnak. Olyan esetekben, amikor az érintett hitelintézet nem bocsát ki hosszú futamidejű pénzügyi eszközt, számára engedélyezni kell, hogy a változó javadalmazás e lényeges részét részvények és részvényhez kötött eszközök vagy egyéb egyenértékű, nem készpénzalapú eszközök formájában bocsáthassa ki. A tagállamoknak vagy illetékes hatóságaiknak képesnek kell lenniük arra, hogy szükség szerint korlátozásokat rendeljenek el az említett eszközök típusaira és kialakítására, vagy betiltsanak egyes eszközöket.
- (8) A túlzott kockázatvállalásra irányuló ösztönzők minimalizálása érdekében a változó javadalmazásnak a teljes javadalmazás kiegyensúlyozott hányadát kell képeznie. Alapvetően fontos, hogy egy alkalmazott alapfizetése teljes javadalmazásának kellően nagy hányadát képviselje, hogy lehetővé tegye egy teljes mértékben rugalmas változó javadalmazásra vonatkozó politika működését, beleértve azt a lehetőséget is, hogy változó javadalmazást ne fizessenek. Az ágazat egészében egységes javadalmazási gyakorlatok biztosítása érdekében helyénvaló meghatározni bizonyos egyértelmű követelményeket. A garantált változó javadalmazás nem áll összhangban a hatékony kockázatkezeléssel, sem a teljesítményért járó javadalmazás elvével, és főszabályként tiltani kell.
- (9) A változó javadalmazás jelentős hányadát, így például 40–60 %-át megfelelő időszakra vonatkozóan késleltetni kell. Az említett hányadnak jelentősen növekednie kell a javadalmazott személy rangidősségével vagy felelősségi szintjével. Emellett a változó javadalmazási elem lényeges hányadának a következőkből kell állnia: a hitelintézet

vagy befektetési vállalkozás részvényei, részvényhez kötött eszközei, az érintett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás jogi struktúrájától függően, vagy tőzsdén nem jegyzett hitelintézet vagy befektetési vállalkozás esetében egyéb egyenértékű, nem készpénzalapú eszközei és adott esetben olyan egyéb, hosszú futamidejű pénzügyi eszközök, amelyek megfelelően tükrözik a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás hitelminőségét. Ebben az összefüggésben nagy jelentősége van az arányosság elvének, mivel kisebb hitelintézetek és befektetési vállalkozások esetében lehet, hogy nem mindig helyénvaló az említett követelmények alkalmazása. Figyelembe véve a készpénzben és előre fizetendő változó javadalmazás összegét limitáló korlátozásokat, a készpénzben vagy késleltetés által nem érintett készpénz helyettesítő eszköz formájában fizethető változó javadalmazás összegét korlátozni kell a munkavállalók személyes célkitűzéseinek a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás hosszú távú érdekével történő további összehangolása érdekében.

- (10) A hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a teljes változó javadalmazás ne korlátozza azon képességüket, hogy megerősítsék tőkebázisukat. A tőkefelhalmozás szükséges mértékének a hitelintézet vagy a befektetési vállalkozás aktuális tőkehelyzetétől kell függnie. Ebben az összefüggésben a tagállamok illetékes hatóságainak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy korlátozzák – többek között a teljes nettó bevétel százalékos arányában – a változó javadalmazást, amennyiben az nincs összhangban a stabil tőkebázis fenntartásával.
- (11) A hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak meg kell követelniük munkavállalóiktól annak vállalását, hogy nem alkalmaznak egyéni fedezeti stratégiákat vagy biztosítást a javadalmazásukra vonatkozó megállapodásban foglalt felelősségteljes kockázatvállalás hatásainak gyengítésére.
- (12) Azon jogalanyok tekintetében, amelyeknek haszna származik a kivételes kormányzati beavatkozásból, prioritásként kell kezelni a tőkebázisuk felépítését és az adófizetői támogatás visszajuttatásának biztosítását. Minden változó javadalmazáson alapuló kifizetésnek tükröznie kell az említett prioritásokat.
- (13) A pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló, 2009. április 30-i bizottsági ajánlásban⁽¹⁾ meghatározott, a helyes javadalmazási politikákra vonatkozó elvek összhangban vannak az ezen irányelvben meghatározott elvekkel és kiegészítik azokat.
- (14) A javadalmazásra vonatkozó rendelkezések nem sérthetik a Szerződés – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 153. cikkének (5) bekezdése – által garantált alapvető jogok maradéktalan gyakorlását, a nemzeti kötelmi és munkajog általános elveit, a részvényesek jogaira és részvételére vonatkozó jogszabályokat, az érintett intézmény igazgatási és felügyeleti szerveinek általános kötelezettségeit, valamint adott esetben a szoci-

ális partnerek azon jogát, hogy a nemzeti jogszabályoknak és szokásoknak megfelelően a kollektív szerződéseket kössenek és azokat érvényesítsék.

- (15) A gyors és eredményes végrehajtás érdekében az illetékes hatóságoknak jogot kell biztosítani arra, hogy a 2006/48/EK irányelv szerinti követelmények megsértése esetén pénzügyi vagy nem pénzügyi szankciókat szabjanak ki vagy egyéb intézkedéseket alkalmazzanak, beleértve annak az előírását is, hogy a javadalmazási politikák legyenek összhangban a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel. Az intézkedéseknek és szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A következetesség és az egyenlő feltételek biztosítása érdekében a Bizottságnak összesített alapon felül kell vizsgálnia az ilyen intézkedések és szankciók tagállamok általi elfogadását és alkalmazását, tekintettel azok egységére az egész Unióban.
- (16) A helytelen javadalmazási rendszerekből eredő kockázatok eredményes felügyeleti felvigyázása érdekében a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások által elfogadott javadalmazási politikákat és gyakorlatokat be kell emelni a 2006/48/EK irányelv szerinti felügyeleti felülvizsgálat hatályaiba. A felülvizsgálat során a felügyelőknek értékelniük kell, hogy az említett politikák és gyakorlatok valószínűsíthetően túlzott kockázatvállalásra ösztönzik-e a szóban forgó munkavállalókat. Ezen kívül a CEBS-nek biztosítani kell azon személyek alkalmasságának felmérésére vonatkozó iránymutatások fennállását, akik ténylegesen irányítják a hitelintézet üzletmenetét.
- (17) A Bizottságnak a pénzügyi intézmények vállalati irányításáról és a javadalmazási politikákról szóló, 2010. június 2-i zöld könyve beazonosít egy sor mulasztást a hitelintézetek és befektetési vállalkozások vállalati irányításában, amelyeket kezelni kell. A megjelölt megoldások között a Bizottság arra hivatkozik, hogy szükséges a hitelintézet ügyeit hatékonyan ellátó azon személyekkel kapcsolatos követelmények jelentős megerősítése, akiknek kellően jó hírnévvel és megfelelő tapasztalattal kell rendelkezniük, és akiket fel kell mérni a szakmai tevékenységeik ellátására való képességüket illetően. A zöld könyv aláhúzza azt is, hogy szükséges javítani a részvényesek részvételét a javadalmazási politikák jóváhagyásában. Az Európai Parlament és a Tanács tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy – nyomon követésként – adott esetben jogalkotási javaslatokat tegyen e kérdésekről.
- (18) Az átláthatóság további fokozása érdekében a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások javadalmazási gyakorlatait illetően, a tagállamok illetékes hatóságainak a javadalmazásra vonatkozó információt kell gyűjteniük a javadalmazási trendek összehasonlítása érdekében olyan mennyiségi információ-kategóriáknak megfelelően, amelyeket az említett hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak ezen irányelv szerint nyilvánosságra kell hozniuk. Az illetékes hatóságoknak ezeket az információkat a CEBS rendelkezésére kell bocsátaniuk ahhoz, hogy hasonló, uniós szintű értékelést tudjon végezni.

⁽¹⁾ HL L 120., 2009.5.15., 22. o.

- (19) A javadalmazási politikák és gyakorlatok értékelésével kapcsolatos felügyeleti konvergencia előmozdítása érdekében, valamint az információgyűjtés és a bankszektorban alkalmazott javadalmazási elvek következetes végrehajtásának megkönnyítése érdekében t, a CEBS-nek iránymutatást kell kidolgoznia a bankszektor helyes javadalmazási politikáiról. Az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságának annyiban célszerű támogatnia az ilyen iránymutatások kidolgozását, amennyiben azok a befektetési szolgáltatások nyújtásában, továbbá a hitelintézetek, valamint a 2004/39/EK irányelv szerinti befektetési vállalkozások által végzett befektetési tevékenységekben részt vevő személyekre vonatkozó javadalmazási politikákra is alkalmazandók. A CEBS-nek nyilvános konzultációkat kell folytatnia a technikai standardokról, és elemeznie kell a potenciálisan kapcsolódó költségeket és hasznokat. A Bizottságnak képesnek kell lennie olyan jogszabálytervezetek előterjesztésére, amelyek megbízzák a banki kérdésekkel foglalkozó európai felügyeleti hatóságot és megfelelő mértékben a piacokkal és értékpapír-kérdésekkel foglalkozó európai felügyeleti hatóságot, amelyet a pénzügyi felügyeletről szóló de Larosièrefolyamat értelmében hoztak létre, technikai szabályozási és végrehajtási standard-tervezetek kidolgozásával az információgyűjtés és a bankszektorban alkalmazott javadalmazási elvek következetes végrehajtásának megkönnyítésére, amelyeket a Bizottságnak kell elfogadnia.
- (20) A rosszul kidolgozott javadalmazási politikák és ösztönző rendszerek elfogadhatatlan szintre képesek fokozni a hitelintézetek és befektetési vállalkozások kockázatait, ezért azonnali helyreigazító lépést, és szükség esetén megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hozni. Következésképpen célszerű biztosítani, hogy az illetékes hatóságoknak hatásköre legyen a releváns jogalanyok számára olyan minőségi vagy mennyiségi intézkedéseket írjanak elő, amelyek célja a 2. pillérbe tartozó felügyeleti felülvizsgálat során a javadalmazási politikákkal kapcsolatban azonosított problémák kezelése. Az illetékes hatóságok számára rendelkezésre álló minőségi intézkedések közé tartozik annak előírása, hogy a hitelintézetek és befektetési vállalkozások csökkentsék a tevékenységeikben, termékeikben vagy rendszereikben rejlő kockázatot, beleértve a javadalmazási struktúráikban történő változtatások bevezetését vagy a javadalmazás változórészeinek befagyasztását is abban a mértékben, amennyiben azok nem állnak összhangban a hatékony kockázatkezeléssel. A mennyiségi intézkedések közé tartozik a szavatoló tőke emelésének előírása is.
- (21) A helyes irányítási struktúrák, átláthatóság és nyilvánosságra hozatal alapvető fontosságúak a helyes javadalmazási politikákhoz. Annak érdekében, hogy a piac számára megfelelő átláthatóságot biztosítsanak javadalmazási politikáik és a kapcsolódó kockázatok tekintetében, a hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak részletes tájékoztatást kell közlőtenniük javadalmazási politikáikról, gyakorlataikról, és – titokvédelmi okokból – azon alkalmazottak javadalmazásának összesített összegéről, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás kockázati profiljára. Az említett információt valamennyi érdekelt fél (részvényesek, alkalmazottak és a nyilvánosság) számára hozzáférhetővé kell tenni. Az említett kötelezettség azonban nem sértheti a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾.
- (22) Teljes hatékonyságuk biztosítása és alkalmazása során minden hátrányosan megkülönböztető hatás elkerülése érdekében a javadalmazásra vonatkozóan az ebben az irányelvben megállapított rendelkezéseket alkalmazni kell az olyan javadalmazásra, amely a tényleges végrehajtás egyes tagállamokbeli időpontja előtt kötött szerződések alapján jár, és amelyet az említett időpont után ítélnék oda vagy fizetnek ki. Ezen kívül az ezen irányelv által támogatott célkitűzések, különösen a hatékony kockázatkezelés biztosítása érdekében, a még mindig nagyfokú pénzügyi instabilitással jellemzett időszakok vonatkozásában, és a javadalmazásra vonatkozóan az ebben az irányelvben megállapított rendelkezések kijátszása kockázatának elkerülése érdekében a végrehajtásukat megelőző időszakban, szükséges ezeket a rendelkezéseket alkalmazni az odaítélt, de még ki nem fizetett javadalmazásokra a tényleges végrehajtásuknak egyes tagállamokbeli időpontja előtt, a 2010-ben nyújtott szolgáltatásokra.
- (23) A hitelintézet esetleg felmerülő kockázatainak felülvizsgálatát hatékony felügyeleti intézkedéseknek kell követniük. A közös felügyeleti határozatok előmozdítása és az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából ezért további konvergenciára kell törekedni.
- (24) Az újraértékpapírosításokba befektető hitelintézeteknek a 2006/48/EK irányelv értelmében az alapul szolgáló értékpapírosítások és az azok végső alapjául szolgáló nem értékpapírosítási kitétségek tekintetében is átvilágítást kell végezniük. A hitelintézeteknek fel kell mérniük, hogy újraértékpapírosítási kitétségeket képeznek-e az eszközfedezet mellett értékpapír-kibocsátási programokkal összefüggő kitétségek, beleértve az azon programokkal összefüggőeket is, amelyek olyan teljes hitelek külön halmazainak magas rangú (senior) tranche-t vásárolják meg, ahol az említett hitelek egyike sem értékpapírosítási vagy újraértékpapírosítási kitétség, és ahol a hitelek értékesítője valamennyi befektetésre első szintű fedezetet ad. Ez utóbbi helyzetben a halmazspecifikus likviditási hitelkeret általában nem lehet újraértékpapírosítási kitétségnek tekinteni, mivel egyetlen, értékpapírosítási kitétséget nem tartalmazó eszközhalmaz (azaz a teljes hitelek megfelelő halmaza) egy tranche-t képviseli. Ezzel szemben a különböző poolokon átívelő, az eladó által nyújtott védelem felüli veszteségek csak egy részét fedező, az egész programra kiterjedő hitelminőség-javulás általában legalább egy értékpapírosítási kitétséget tartalmazó többszörös eszköz-pool kockázatának tranche-ba sorolását testesíti meg, és ezért újraértékpapírosítási kitétség volna. Mindazonáltal, ha az ilyen program teljes egészében finanszírozza magát egyetlen értékpapír osztállyal, és ha vagy az egész programra kiterjedő hitelminőség-javulás nem újraértékpapírosítás, vagy pedig az értékpapírt nem támogatja teljes mértékben a szponzor hitelintézet, és ezzel az értékpapír-befektetőt lényegében

(1) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- a szponzor nemteljesítési kockázatának teszi ki az alapul szolgáló poolok vagy eszközök helyett, ezt követően ezt az értékpapírt általában nem szabad újraértékesítési kitettséggnek tekinteni.
- (25) A 2006/49/EK irányelv prudens értékelési szabályait minden valós értéken értékelt eszköz esetében alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy az a kereskedési könyvben vagy a nem kereskedési könyvben található-e. Indokolt tisztázni, hogy amennyiben a prudens értékelés a tényleges számviteli nyilvántartásnál alacsonyabb könyv szerinti értéket eredményez, a különbség abszolút értékét le kell vonni a szavatoló tőkéből.
- (26) Az intézmények számára választási lehetőséget kell biztosítani a között, hogy az ezen irányelv értelmében 1 250 %-os kockázati súllyal figyelembe vett értékpapírosítási pozíciók tekintetében tőkekövetelményt alkalmaznak-e vagy levonják azokat a szavatoló tőkéből, függetlenül attól, hogy az érintett pozíciók a kereskedési vagy a nem kereskedési könyvben szerepelnek-e.
- (27) Az elszámolási kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket a nem kereskedési könyvre is alkalmazni kell.
- (28) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor intézményeknek nem szabad lehetőséget adni a burkolt támogatás tilalmának kikerülésére azzal a módszerrel, hogy a támogatást kereskedési könyvük felhasználásával nyújtják.
- (29) Az ezen irányelvben kifejezetten előírt közzétételek sérelme nélkül, a közzétételi követelmények céljának azt kell tekinteni, hogy a piaci szereplők számára pontos és átfogó információkkal szolgáljanak az egyes intézmények kockázati profiljáról. Az intézményeknek ezért elő kell írni, hogy az ezen irányelvben kifejezetten fel nem sorolt további információt is közzétegyék, amennyiben az ilyen közzététel szükséges az említett cél eléréséhez.
- (30) A 2006/48/EK irányelvnek az egész Unióban egységes végrehajtása érdekében a Bizottság és a CEBS 2006-ban munkacsoportot hozott létre (a tőkekövetelmény-irányelv átültetésével foglalkozó csoport – CRDTG), amelynek feladata az irányelv végrehajtásával kapcsolatos kérdések megvitatása és megoldása. A csoport szerint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv egyes technikai rendelkezéseit tovább kell pontosítani. Ezért helyénvaló az említett rendelkezések pontosítása.
- (31) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció külső hitelminősítése a befektető intézmény által nyújtott hitelkockázati fedezet hatását is tartalmazza, az intézmény nem élhet az ebből a fedezetből származó alacsonyabb kockázati súllyal. Ez azonban nem vezethet az értékpapírosítás tőkéből való levonásához, amennyiben léteznek olyan, az érintett hitelkockázati fedezetet figyelmen kívül hagyó módszerek, amelyekkel meghatározható a pozíció tényleges kockázatának megfelelő kockázati súly.
- (32) Az értékpapírosítás területén célszerű jelentősen szigorítani az intézmények közzétételi követelményeit. A követelményeknek különösen a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók kockázataira kell figyelemmel lenniük. Továbbá valamely intézet értékpapírosítási tevékenységeinek természetével kapcsolatos megfelelő átláthatóság biztosítása érdekében a közzétételeknek tükrözniük kell, hogy az intézet mennyiben támogat különleges értékpapírosítási célú gazdasági egységeket, valamint az egyes kapcsolt jogalanyok részvételét, mivel az egymással szoros kapcsolatban álló felek folyamatos kockázatot jelenthetnek az érintett intézet számára.
- (33) Az értékpapírosításra vonatkozó egyedi tőkekövetelményeket indokolt összehangolni a banki könyvben szereplő tőkekövetelményekkel, mivel utóbbiak az értékpapírosítási pozíciók pontosabb és kockázaterősebb kezelését teszik lehetővé.
- (34) Közelmúltbeli gyenge teljesítményüket látva indokolt szigorítani a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámításának belső modelljeivel kapcsolatos előírásokat. Kiegészítésük különösen a kereskedési könyvben szereplő hitelkockázatok elkülönítése céljából indokolt. Ezen kívül a tőkekövetelmények részévé kell tenni egy olyan stresszhelyzeti elemet, amely a piaci feltételek romlása esetén a prociklikusságra való hajlam csökkentése érdekében szigorítaná a tőkekövetelményeket. Az intézményeknek fordított stresszteszteket is végre kell hajtaniuk annak vizsgálatára, hogy milyen forgatókönyvek állíthatják kihívás elé az intézmény életképességét, kivéve, ha bizonyítani tudják, hogy az ilyen teszt nélkülözhető. Mivel az utóbbi időben az értékpapírosítási pozíciók belső modelleken alapuló megközelítésekkel való kezelése komoly problémákat okozott, célszerű korlátozni az intézmények lehetőségét a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók modellezésére, illetve a kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók esetében eleve indokolt szabványosított tőkekövetelményeket előírni.
- (35) Ezen irányelv korlátozott kivételeket állapít meg bizonyos korrelációkereskedési tevékenységek esetében, amelyekkel összhangban egy intézet számára a felügyelője engedélyezheti, hogy kiszámítsanak egy, szigorú minimumkövetelményekhez kötött, átfogó kockázati tőkédíjat. Ilyen esetekben az intézet köteles az említett tevékenységeket a magasabb tőkédíjjal egyenértékű tőkédíjhoz kötni az említett belsőleg kialakított megközelítésnek megfelelően,

valamint a konkrét kockázatért esedékes 8 %-os tőke-díjhoz a standardizált mérési módszernek megfelelően. Nem kötelező az említett kitételek esetében a járulékos kockázati tőkekövetelményt alkalmazni, be kell azonban építeni azokat mind a kockázatosított érték (VaR) számításba, mind a stresszhelyzeti kockázatosított érték számításba.

- (36) A 2006/48/EK irányelv 152. cikke bizonyos hitelintézetek számára előírja, hogy gondoskodjanak arról, hogy a szavatoló tőke folyamatosan legalább egyenlő legyen a három, 2006. december 31. és 2009. december 31. közötti tizenkét hónapos időszakra meghatározott bizonyos minimális összegekkel. A banki ágazat jelenlegi helyzetének és a minimumtőkére vonatkozóan a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által elfogadott átmeneti szabályok meghosszabbításának fényében helyénvaló megújítani az említett követelményt egy korlátozott időszakra, 2011. december 31-ig.
- (37) Annak érdekében, hogy a hitelintézeteket az indokolatlan és aránytalan megvalósítási költségek ne gátolják abban, hogy az átmeneti időszak során a tőkekövetelmények kiszámítása vonatkozásában átálljanak a belső minősítésen alapuló módszerre (IRB módszer) vagy a fejlett mérési módszerre (AMA), azon hitelintézetek számára, amelyek 2010. január 1-je után állnak át az IRB-re vagy az AMA-ra, és amelyek korábban más, kevésbé kifinomult megközelítéseknek megfelelően számították ki a tőkekövetelményeiket – felülvizsgálati jóváhagyástól függően – lehetővé kell tenni, hogy az átmeneti alsó küszöbérték kiszámítására a kevésbé kifinomult megközelítéseket alkalmazzák. Az illetékes hatóságoknak szorosan figyelemmel kell kísérniük a hozzájuk tartozó piacokat, és valamennyi hozzájuk tartozó piacon és piaci szegmensen biztosítani kell az egyenlő feltételeket, és meg kell akadályozniuk a belső piaci torzulásokat.
- (38) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára és az Unió érdekében – készítsék el saját táblázataikat, amelyekben a lehető legr pontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (39) Ezen irányelv rendelkezései lépéseket jelentenek a pénzügyi válságra reagáló reformfolyamatban. A G20-ak, az FSB és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság következtetéseivel összhangban további reformokra is szükség lehet, beleértve anticiklikus tőkepufferek, „dinamikus céltartalék” képzését, a 2006/48/EK irányelvben foglalt tőkekövetelmények kiszámítását alátámasztó logikai alapokat és a bankrendszerben történő befolyásszerzés megakadályozása érdekében kockázatalapú hitelintézeti követelményekhez fűzött kiegészítő intézkedéseket is. A

folyamat feletti megfelelő demokratikus felügyelet biztosítása érdekében az Európai Parlamentet és a Tanácsot időben és hatékony módon be kell vonni.

- (40) A Bizottságnak felül kell vizsgálni a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv alkalmazását annak biztosítására, hogy rendelkezéseiket olyan méltányos módon alkalmazzák, ami nem eredményez a hitelintézetek közötti hátrányos megkülönböztetést jogi szerkezetük vagy tulajdonosi modelljük alapján.
- (41) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ. 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 2006/48/EK irányelv technikai kiigazítása tekintetében, az irányelv egységes alkalmazását biztosító fogalom meghatározások pontosítása vagy a pénzügyi piacokon végbemenő fejlemények figyelembevétele érdekében; a terminológiának az irányelvet követő vonatkozó jogi aktusokkal való egységesítése és a fogalom meghatározások azokkal való összehangolása érdekében; a pénzügyi piacokon végbemenő fejlemények figyelembevétele érdekében; a terminológiájának kibővítése vagy terminológiájának kiigazítása érdekében; azon területek kiigazítása érdekében, amelyek az illetékes hatóságoknak információt kell cserélniük; a számviteli sztenderdek vagy az uniós jogszabályok változásai figyelembevétele érdekében és a felügyeleti gyakorlat konvergenciája tekintetében az irányelv szavatoló tőkére vonatkozó előírásainak kiigazítása érdekében; a pénzügyi piacokon végbemenő fejlemények figyelembevétele érdekében; a sztenderd módszer vagy az IRB-módszer céljaira szolgáló kitétségi osztályok listájának kibővítése érdekében; az infláció hatásainak figyelembevétele érdekében az e kitétségi osztályok szempontjából releváns egyes összegek kiigazítása érdekében; a mérlegen kívüli tételek listájának és besorolásának kiigazítása érdekében; – a pénzügyi piacokon végbemenő változások figyelembevétele érdekében vagy a számviteli sztenderdek vagy az uniós jogszabályok változásai figyelembevétele érdekében – az ügyfél-hitelkockázat kezelésére, a kockázatok szervezésére és kezelésére, a sztenderd módszerre vagy az IRB módszerre, a hitelkockázat-csökkentésre, az értékpapírosítási tevékenységre, a működési kockázatra, az illetékes hatóságok általi felülvizsgálatra és értékelésre és a közzétételre vonatkozó különös rendelkezések és technikai feltételek kiigazítása érdekében. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az EUMSZ. 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el olyan intézkedések tekintetében, amelyek a nem kereskedési tevékenységből származó kamatláb kockázatnak az illetékes hatóságok által a 2006/48/EK irányelv szerint végzett felülvizsgálata és értékelése céljából releváns kamatlábokban bekövetkező hirtelen és váratlan változások mértékét határozzák meg; rendkívüli körülmények figyelembevétele érdekében a fenti irányelvben meghatározott szavatoló tőke vagy kockázati súlyok minimumszintje ideiglenes csökkentését írják elő; egyes kockázatoknak az irányelv nagy kockázatra vonatkozó előírásai alkalmazása alóli kivételét egyértelműsítik; és a hitelintézetben részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságának és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságának a fenti irányelv szerint a felügyelők által végzett értékelése feltételeit igazítják ki.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

(42) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az EUMSZ. 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 2006/49/EK irányelv technikai kiigazítása tekintetében, az irányelv egységes alkalmazását biztosító fogalommeghatározások pontosítása vagy a pénzügyi piacokon végbemenő fejlemények figyelembevétele érdekében; a gazdasági és monetáris területen végbemenő változások figyelembevételéhez a fenti irányelv egyes rendelkezései által előírt indulótőke összegeinek és a kereskedési könyvi tőkekövetelmények kiszámításánál releváns egyes összegek kiigazítása érdekében; a pénzügyi piacokon végbemenő változások figyelembevételéhez a szavatoló tőke előírt minimumszintje alóli eltérésre jogosult befektetési vállalkozások kategóriáinak kiigazítása érdekében; az irányelv egységes alkalmazásához annak a követelménynek az egyértelművé tétele érdekében, hogy a befektetési vállalkozásoknak legalább a megelőző év általános költségei egynegyedének megfelelő szavatoló tőkével kell rendelkezniük; a terminológiának és a fogalommeghatározásoknak az irányelvet követő jogi aktusokkal való egységesítése érdekében; a pénzügyi piacokon bekövetkezett fejlemények, vagy a kockázatértékelésben, a számviteli sztenderdekben, az uniós jogszabályokban vagy a felügyeleti eljárások konvergenciájában bekövetkezett változások figyelembevételéhez az irányelvnek a különböző kockázati osztályokra és nagykockázatokra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámításával, a tőkekövetelmények kiszámításához használt belső modellekkel és a kereskedelem kapcsolatos technikai előírásainak kiigazítása érdekében; és a 2004/39/EK irányelv hatálya alá tartozó különböző kérdések felülvizsgálata eredményeinek figyelembevétele érdekében.

(43) Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az értesítés időpontjától számított három hónap áll rendelkezésére, hogy kifogást emeljen egy felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére szintén lehetőség kell, hogy legyen az említett időszak három hónappal való meghosszabbítására. Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak lehetősége kell, hogy legyen tájékoztatni a többi intézményt arról, hogy nem áll szándékában kifogást emelni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ilyen korai jóváhagyása különösen megfelelő olyankor, amikor határidőket kell betartani, például a Bizottság számára a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása tekintetében előírt menetrend esetén.

(44) A 2007. december 13-án aláírt, a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkéről szóló 39. nyilatkozatban a konferencia tudomásul vette a Bizottság azon szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultál a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során.

(45) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit, azaz a hitelintézetektől és befektetési vállalkozásoktól annak megkövetelését, hogy a hatékony kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási politikákat hozzanak létre, és egyes tőke-

követelményeket kiigazítsanak, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a fellépés léptéke és hatásai miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(46) A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/48/EK irányelv módosításai

A 2006/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) a következő pontokkal egészül ki:

„40a. »újraértékpapírosítás«: olyan értékpapírosítás, ahol az alapul szolgáló kitettségek pooljához kapcsolódó kockázat tranche-ba van foglalva, és legalább az alapul szolgáló kitettségek egyike értékpapírosítási pozíció;

40b. »újraértékpapírosítási pozíció«: újraértékpapírosítással szembeni kitettség;”

b) a következő ponttal egészül ki:

„49. »nem kötelező nyugdíjuttatás«: a hitelintézet által a munkavállalónak nem kötelező alapon nyújtott, emelt nyugdíjuttatás a munkavállaló változó javadalmazási csomagjának részeként, amely nem foglalja magában a munkavállalónak a vállalata nyugdíjrendszerének feltételei alapján nyújtott felhalmozott juttatásokat.”

2. A 11. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az európai bankfelügyelők bizottságának biztosítania kell azon személyek alkalmasságának felmérésére vonatkozó iránymutatások fennállását, akik ténylegesen irányítják a hitelintézet üzletmenetét.”

3. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megkövetelik, hogy minden hitelintézet megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezzen, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kitettségekhez kapcsolódó kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat – beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat –, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, annak alkalmazását előmozdító javadalmazási politikákat és gyakorlatokat foglal magában.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai a XII. melléklet 2. részének 15f. pontjában a közzétételre megállapított kritériumoknak megfelelően összegyűjtött információt a javadalmazási trendek és gyakorlatok értékelése céljából használják fel. Az illetékes hatóságok eljuttatják az európai bankfelügyelők bizottságának ezt az információt.

(4) Az európai bankfelügyelők bizottsága biztosítja olyan, a helyes javadalmazási politikákról szóló iránymutatások fennállását, amelyek megfelelnek az V. melléklet 23. és 24. pontjában meghatározott elveknek. Az iránymutatásoknak figyelembe kell venniük a pénzügyi ágazatban alkalmazott javadalmazási politikákról szóló, 2009. április 30-i bizottsági ajánlásban (*) meghatározott, a helyes javadalmazási politikákról szóló elveket.

Az európai bankfelügyelők bizottsága többek között biztosítja a következőkre vonatkozó iránymutatások fennállását:

a) konkrét kritériumok felállítása annak érdekében, hogy az V. melléklet 23. pontja l) pontjának értelmében meghatározzák a teljes javadalmazás állandó és változó része közötti megfelelő arányokat;

b) azon eszközök meghatározása, amelyek az V. melléklet 23. pontja o) pontjának ii. alpontja értelmében elfogadhatónak minősülhetnek mint olyan eszközök, amelyek az említett melléklet 23. pontjának o) pontja értelmében folyamatosan és megfelelően tükrözik a hitelintézetek hitelminőségét.

Az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága – azon javadalmazási politikák tekintetében, amelyek azokra a munkavállalókra vonatkoznak, akik a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében vett befektetési szolgáltatások és tevékenységek végzésében részt vesznek – az európai bankfelügyelők bizottságával szorosan együttműködve gondoskodik az iránymutatások kidolgozásáról.

Az európai bankfelügyelők bizottsága az illetékes hatóságoktól a (3) bekezdésnek megfelelően kapott információt arra használja fel, hogy uniós szinten értékelje az javadalmazási trendeket és gyakorlatokat.

(5) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai információt gyűjtenek hitelintézetként azon magánszemélyek számáról, akik a legalább 1 millió EUR vagy a fölötti bérsávban helyezkednek el, beleértve az érintett üzletágot, valamint a fizetés elemeit, a bónuszokat, a hosszú távú juttatásokat, valamint a nyugdíj járulékokat. Az említett információt továbbítják az európai bankfelügyelők bizottságának, amely közös bejelentési formában, székhely szerinti tagállamonként

összesítve közzéteszi azt. Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat dolgozhat ki e bekezdés végrehajtásának megkönnyítésére és az összegyűjtött információ következtetésségének biztosítására.

(*) HL L 120., 2009.5.15., 22. o.”

4. Az 54. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy az első bekezdés alkalmazásában illetékes hatóságaik rendelkezzenek a pénzügyi és nem pénzügyi szankciók vagy egyéb intézkedések kiszabásához szükséges hatáskörrel. Az említett szankcióknak vagy intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.”

5. Az 57. cikkben első bekezdésében az r) pont helyébe a következő szöveg lép:

„r) azon értékpapírosítási pozíciók kiterjedési összege, amelyek ezen irányelv szerint 1 250 % kockázati súlyt kapnak és a kereskedési könyvben foglalt azon értékpapírosítási pozíciók kiterjedési összege, amelyek 1 250 % kockázati súlyt kapnának, ha ugyanazon hitelintézet nem kereskedési könyvében szerepelnének.”

6. A 64. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szavatoló tőke számításakor a hitelintézetek a 2006/49/EK irányelv VII. mellékletének B. részében szereplő követelményeket minden valós értéken értékelt eszközre alkalmazzák, és az 57. cikk az a)–ca) pontjában mínusz az i)–k) pontjában foglalt tételek teljes összegéből le kell vonni a további értékküigazításokhoz szükséges összegeket. Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatásokat határoz meg e rendelkezés alkalmazásának részleteire vonatkozóan.”

7. A 66. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az 57. cikk l)–r) pontjában említett tételek összegének felét le kell vonni az említett cikk a)–ca) pontjában mínusz az i)–k) pontjában foglalt tételek teljes összegéből, és a felét az említett cikk d)–h) pontjában foglalt tételek teljes összegéből, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott korlátozások alkalmazása után. Amennyiben az 57. cikk l)–r) pontjában foglalt tételek összegének fele meghaladja a d)–h) pontban foglalt tételek összegét, akkor ezt a többletszeget le kell vonni az említett cikk a)–ca) pontjában mínusz az i)–k) pontjában foglalt tételek teljes összegéből.

Az 57. cikk r) pontjában foglalt tételket nem kell levonni, ha ezeket a 75. cikk alkalmazásában bevonták a kockázattal súlyozott kiterjedésként számításába az ezen irányelvben meghatározottak szerint, vagy bevonták a tőkekövetelmények számításába a 2006/49/EK irányelv I. vagy V. mellékletében meghatározottak szerint.”

8. A 75. cikk b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) a kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenységük tekintetében a pozíciókockázat és a partnerkockázat, és amennyiben engedélyezett, hogy a 111–117. cikkben megállapított határértékeket meghaladják, az ilyen határértékeket meghaladó nagy kitétségek esetén, a 2006/49/EK irányelv 18. cikkével és 28–32. cikkével összhangban meghatározott tőkekövetelmények;
- c) valamennyi üzleti tevékenységük tekintetében a devizárfolyam-kockázat, az elszámolási kockázat és az árukockázat esetén a 2006/49/EK irányelv 18. cikkével összhangban meghatározott tőkekövetelmények;”.
9. A 101. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A szponzor hitelintézet és az olyan értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet, amely egy értékpapírosítás vonatkozásában a 95. cikk szerint számította ki a kockázattal súlyozott kitétségszámát, vagy kereskedési könyvéből eszközöket adott el egy különleges értékpapírosítási célú gazdasági egység részére, amelynek eredményeként már nem köteles szavatoló tőkével rendelkezni az említett eszközökhöz kapcsolódó kockázatok tekintetében, a befektetők potenciális, illetve tényleges veszteségei csökkentésének érdekében nem nyújthat segítséget az értékpapírosításhoz a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan.”
10. A 136. cikk a következőképpen módosul:
- a) (1) bekezdés második albekezdése a következő pontokkal egészül ki:
- „f) kötelezhetik a hitelintézeteket arra, hogy a változó-javadalmazást a teljes nettó bevétel százalékos arányában korlátozzák, amennyiben a változó javadalmazás nincs összhangban a stabil tőkebázis fenntartásával;
- g) kötelezik a hitelintézeteket, hogy nettó profitjukat a tőkebázis megerősítésére fordítsák;”
- b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:
- „A 124. cikkkel összhangban végrehajtott felülvizsgálat és értékelés alapján a szavatoló tőke megfelelő szintjének megállapítása céljából az illetékes hatóságok értékelik, hogy szükség van-e a minimális szintet meghaladó egyedi szavatoló tőke-követelmény előírására annak érdekében, hogy a következőket figyelembe véve elkülönítsék azokat a kockázatokat, amelyek a hitelintézetnél felmerülhetnek:
- a) a hitelintézetek 123. cikkben említett értékelési folyamatának mennyiségi és minőségi szempontjai;
- b) a hitelintézetek 22. cikkben említett rendszerei, eljárásai és mechanizmusai;
- c) a 124. cikkkel összhangban végrehajtott felülvizsgálat és értékelés eredménye.”
11. A 145. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) A hitelintézetek szabályzatot fogadnak el az (1) és (2) bekezdésekben megállapított közzétételi követelményeknek való megfelelésre, valamint szabályzatokkal rendelkeznek közzétételeik helyénvalóságának értékelésére, ideértve azok gyakoriságát és az adatok ellenőrzését. A hitelintézetek elveket határoznak meg annak értékelésére is, hogy közzétételeik átfogóan beszámolnak-e kockázati profiljukról a piaci szereplőknek.
- Amennyiben a közzétételek nem számolnak be átfogóan a kockázati profilról a piaci szereplőknek, úgy a hitelintézetek nyilvánosan közzéteszik az (1) bekezdésnek megfelelően előírtakon túlmenően szükséges információt. Csak olyan információt kötelesek azonban közzétenni, amely lényeges, és a XII. melléklet 1. részében meghatározott technikai kritériumoknak megfelelően nem minősül titkosnak vagy bizalmasnak.”
12. A VI. cím címe helyébe a következő cím lép:
- „FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK”.**
13. A 150. cikk a következőképp módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A Bizottság által a 62. cikk értelmében előterjesztendő – a szavatoló tőkére vonatkozó – javaslat sérelme nélkül a technikai kiigazításokat a 151a. cikkkel összhangban és a 151b. és 151c. cikkben foglalt feltételek mellett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadni a következő területeken:
- a) a meghatározások egyértelműbbé tétele ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében;
- b) a meghatározások egyértelműbbé tétele annak érdekében, hogy ezen irányelv alkalmazása során a pénzügyi piacokon bekövetkezett változásokat figyelembe vegyék;
- c) a terminológia egységesítése és a meghatározások átalakítása a hitelintézetekről és az azzal kapcsolatos kérdésekről szóló későbbi jogszabályoknak megfelelően;
- d) a 23. és 24. cikkben említett és az I. mellékletben meghatározott lista tartalmának kibővítése vagy az abban alkalmazott terminológia módosítása, a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából;
- e) a 42. cikkben felsorolt területek, amelyeken az illetékes hatóságoknak információkat kell cserélniük;
- f) az 56–67. cikk és a 74. cikk technikai kiigazítása az uniós jogszabályokat figyelembe vevő számviteli sztenderdek vagy követelmények, illetve a felügyeleti gyakorlat konvergenciájára vonatkozó változások eredményeként;

- g) a 79. és 86. cikk kitétségi osztályai listájának módosítása, a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából;
- h) a 79. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 86. cikk (4) bekezdésének a) pontjában, a VII. melléklet 1. részének (5) pontjában, valamint a VII. melléklet 2. részének (15) pontjában ismertetett összegben az inflációs hatásokat figyelembe véve;
- i) a II. és IV. mellékletben szereplő mérlegben kívüli tételek listája és besorolása;
- j) a III. és az V–XII. melléklet rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások – különös tekintettel az új pénzügyi termékekre – a számviteli sztenderdek és követelmények változásainak fényében, amelyek figyelembe veszik az uniós jogszabályokat, vagy amelyek a felügyeleti eljárások konvergenciájára vonatkoznak.
- (1a) A következő intézkedéseket a 151. cikk (2a) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni:
- a) a 2. cikkben foglalt felsorolás technikai kiigazítása;
- b) a 9. cikkben előírt indulótőke összegének módosítása, a gazdasági és pénzügyi területen bekövetkezett változások figyelembevétele céljából;”
- b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az első albekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:
- „A Bizottság a következő intézkedéseket fogadhatja el:”;
- ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „Az első albekezdés a), b), c) és f) pontjában említett intézkedéseket a 151a. cikkel összhangban és a 151b. és 151c. cikkben foglalt feltételek mellett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadni. Az első albekezdés d) és e) pontjában említett intézkedéseket a 151. cikk (2a) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”
14. A 151. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.
15. Az irányelv szövege a következő cikkekkel egészül ki:

„151a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság a 2010. december 15-ét követő négyéves időszakra felhatalmazást kap a 150. cikk (1) bekezdésében, valamint a 150. cikk (2) bekezdése második albekezdésének első mondatában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás azonos tartamú időszakokra auto-

matikusan meghosszabbodik, kivéve, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a 151b. cikknek megfelelően azt visszavonja.

(2) Mihelyt felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, a Bizottság arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit a 151b. és a 151c. cikk határozza meg.

151b. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 150. cikk (1) bekezdésében, valamint a 150. cikk (2) bekezdése második albekezdésének első mondatában említett felhatalmazást.

(2) Az az intézmény, amely belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy visszavonja-e a felhatalmazást, a végső határozat meghozatala előtt, ésszerű időn belül igyekszik tájékoztatni arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve azon átruházott hatásköröket, amelyek a visszavonás tárgyát képezhetik.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban meghatározott felhatalmazást. A határozat azonnal vagy az abban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

151c. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogás

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés időpontjától számított három hónapos időszakon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére az említett időszak három hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időszak leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megjelölt időpontban hatályba lép. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az említett időszak letelte előtt is kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és hatályba is léphet, amennyiben az Európai Parlament és a Tanács egyaránt tájékoztatták a Bizottságot arról, hogy nem áll szándékában kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben az (1) bekezdésben említett időszakon belül, az nem lép hatályba. Az EUMSZ. 296. cikkének megfelelően a kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.”

16. A 152. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5a) Azon hitelintézetek, amelyek a kockázattal súlyozott kitettséget a 84–89. cikknek megfelelően számítják, 2011. december 31-ig olyan szavatoló tőkét biztosítanak, amely mindenkor legalább az (5c) vagy adott esetben az (5d) bekezdésben megjelölt összegű.

(5b) Azon hitelintézetek, amelyek a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámítására a 105. cikkben meghatározott fejlett mérési megközelítéseket alkalmazzák, 2011. december 31-ig olyan szavatoló tőkét biztosítanak, amely mindenkor legalább az (5c) vagy adott esetben az (5d) bekezdésben megjelölt összegű.

(5c) Az (5a) és (5b) bekezdésben említett összeg a szavatoló tőke azon teljes minimumösszegének 80 %-a, amellyel a 93/6/EGK irányelv 4. cikke szerint és a 2000/12/EK irányelvnek a 2007. január 1-je előtti alkalmazása szerint a hitelintézeteknek rendelkezniük kell.

(5d) Az illetékes hatóságok általi jóváhagyástól függően az (5e) bekezdésben említett hitelintézetek tekintetében az (5a) és (5b) bekezdésben említett összeg legfeljebb a szavatoló tőke azon teljes minimumösszegének 80 %-a lehet, amellyel a hitelintézeteknek a 78–83. cikk, a 103. vagy 104. cikk bármelyike szerint vagy a 2006/49/EK irányelvnek a 2011. január 1-je előtti alkalmazása szerint rendelkezniük kell.

(5e) A hitelintézet csak akkor alkalmazhatja az (5d) bekezdést, ha 2010. január 1-jén vagy ezt követően kezdte el használni a belső minősítésen alapuló módszert vagy a fejlett mérési módszereket tőkekövetelményeinek számításához.”

17. A 154. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A lakóingatlan fedezett, központi kormányzatok garanciavállalásában nem részesülő valamennyi lakossági kitettségre vonatkozóan a kitettséggel súlyozott átlagos LGD 2012. december 31-ig nem lehet 10 %-nál kevesebb.”

18. A 156. cikk a harmadik bekezdés után a következő bekezdésekkel egészül ki:

„2013. április 1-jéig a Bizottság a nemzetközi fejlemények figyelembevételével felülvizsgálja a javadalmazásra vonatkozó rendelkezéseket, az V. és XII. mellékletben szereplő rendelkezéseket is beleértve, valamint jelentést készít azokról, különös tekintettel a rendelkezések hatékonyságára, végrehajtására és érvényesítésére. Az említett felülvizsgálat során azonosítani kell az arányosság elvének az említett rendelkezésekre történő alkalmazásából eredő esetleges hiányosságokat. A Bizottság az említett jelentést megfelelő javaslatok kíséretében megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A következetesség és az egyenlő feltételek biztosítása érdekében a Bizottság felülvizsgálja az 54. cikk végrehajtását, az Unió-szerte kiszabott és alkalmazott szankciók és egyéb intézkedések következetességére való tekintettel, és adott esetben javaslatokat terjeszt elő.

Ezen irányelv alkalmazása tekintetében a Bizottság időszakos felülvizsgálatának biztosítania kell, hogy az alkalmazás módja nem vezet a hitelintézetek között a jogi felépítésük vagy tulajdonosi modelljük alapján történő nyilvánvaló megkülönböztetéshez.

A tőkével szembeni prudenciális megközelítés következetességének biztosítása érdekében a Bizottság felülvizsgálja az V. melléklet 23. pontja o) pontja ii. alpontjában a 66. cikk (1a) bekezdésének a) pontja szerinti eszközökre való hivatkozás relevanciáját, amennyiben kezdeményezi a tőkeeszközök 56–67. cikkben foglalt fogalom meghatározásának felülvizsgálatát.”

19. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„156a. cikk

A Bizottság 2011. december 31-ig felülvizsgálja az ezen irányelv IX. mellékletének az értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó hitelintézeti tőkekövetelményekkel kapcsolatos nemzetközi megállapodások figyelembevételével történő kiigazításának szükségességét, és jelentést készít erről. A Bizottság benyújtja az említett jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, a megfelelő jogalkotási javaslattal együtt.”

20. A mellékletek ezen irányelv I. mellékletének megfelelően módosulnak.

2. cikk

A 2006/49/EK irányelv módosításai

A 2006/49/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a következő ponttal egészül ki:

„t) »értékpapírosítási pozíció« és »újraértékpapírosítási pozíció«: a 2006/48/EK irányelvben meghatározott értékpapírosítási pozíció és újraértékpapírosítási pozíció.”

2. A 17. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy intézmény az ezen irányelv II. melléklete alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségösszegeket a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkének megfelelően számítja ki, abban az esetben a 2006/48/EK irányelv VII. melléklete 1. részének 36. pontjában előírt számítás céljára az alábbiakat kell alkalmazni:”.

3. A 18. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a kereskedési könyvre vonatkozóan a 28–32. cikkben megállapított módszereknek és opcióknak, valamint az I., II. és VI. mellékletnek megfelelően számított tőkekövetelmény, valamint adott esetben az V. melléklet alapján számított tőkekövetelmény, a nem kereskedési könyvre vonatkozóan a II. melléklet 1–4. pontja szerint számított tőkekövetelmény.”

4. A VIII. fejezet 2. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási hatáskörök”.

5. A 41. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„ (2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseket a 42a. cikkkel összhangban és a 42b. és a 42c. cikkben foglalt feltételek mellett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadni.”

6. A 42. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

7. A 42. cikk után a szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„42a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság a 2010. december 15-ét követő négyéves időszakra felhatalmazást kap a 41. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás azonos tartamú időszakokra automatikusan meghosszabbodik, kivéve, ha az Európai Parlament vagy a Tanács a 42b. cikknek megfelelően azt visszavonja.

(2) Mihelyt felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, a Bizottság arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit a 42b. és a 42c. cikk határozza meg.

42b. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 41. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Az az intézmény, amely belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy visszavonja-e a felhatalmazást, a végső határozat meghozatala előtt, ésszerű időn belül igyekszik tájékoztatni arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve azon átruházott hatásköröket, amelyek a visszavonás tárgyát képezhetik.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban meghatározott felhatalmazást. A határozat azonnal vagy az abban megjelölt későbbi időpontban lép

hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

42c. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogás

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés időpontjától számított három hónapos időszakon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére az említett időszak három hónappal meghosszabbodik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett időszak letelteig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megjelölt időpontban hatályba lép. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az említett időszak letelte előtt is kihirdethető az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és hatályba is léphet, amennyiben az Európai Parlament és a Tanács tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy nem áll szándékában kifogást emelni.

(3) Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben az (1) bekezdésben említett időszakon belül, az nem lép hatályba. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 296. cikkének megfelelően a kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.”

8. A 47. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2011. december 30-ig vagy az illetékes hatóságok által eseti alapon meghatározott bármely korábbi időpontig azon intézmények, amelyek egyedi kockázatszámítási modelljét 2007. január 1. előtt az V. melléklet 1. pontjával összhangban ismerték el, az említett meglévő elismerés tekintetében alkalmazhatják a 93/6/EGK irányelv VIII. mellékletének 4. és 8. pontját, az említett pontok 2007. január 1. előtti változatában.”

9. A mellékletek az ezen irányelv II. mellékletének megfelelően módosulnak.

3. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek:

- a) 2011. január 1-ig az 1. cikk 3., 4., 16., és 17. pontjának, valamint az I. melléklet 1. pontjának, 2. pontja c) alpontjának, 3. pontjának és 5. pontja b) alpontja iii. alpontjának; és
- b) 2011. december 31-ig ezen irányelv valamennyi rendelkezésének, az a) pontban meghatározottakon kívül.

Amikor a tagállamok elfogadják az e bekezdésben említett intézkedéseket, azoknak hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Az I. melléklet 1. pontjának való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések arra kötelezik a hitelintézeteket, hogy az abban említett alapelveket alkalmazzák a következőkre:

- i. az egyes tagállamokban a tényleges végrehajtásra meghatározott időpont előtt kötött és az azt követően odaítélt vagy kifizetett szerződések alapján esedékes javadalmazás; és
- ii. A 2010-ben nyújtott szolgáltatások tekintetében az egyes tagállamokban a tényleges végrehajtásra meghatározott időpont előtt odaítélt, de még ki nem fizetett szerződések alapján esedékes javadalmazás.

(3) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Jelentéstétel

tekintettel a bázeli keretrendszer nemzetközi jellegére és a keret változásainak a főbb jogrendszerekben nem egyidejűleg történő

végrehajtásával kapcsolatos kockázatokra, a Bizottság 2010. december 31-ig – megfelelő javaslatokkal együtt – jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tőkeemfelelési keretben történő változtatások nemzetközi végrehajtása irányában tett előrehaladásról.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2010. november 24-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

O. CHASTEL

I. MELLÉKLET

A 2006/48/EK irányelv V., VI., VII, IX. és XII. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az V. melléklet a következő szakasszal egészül ki:

„11. JAVADALMAZÁSI POLITIKÁK

23. A munkavállalóknak a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkavállalókat, valamint a teljes javadalmazásuk mértéke miatt az ezen személyzeti kategóriákba tartozókkal azonos javadalmazási kategóriába tartozó alkalmazottakat magában foglaló azon kategóriáira vonatkozó teljes javadalmazási politikák – beleértve a fizetésekre és a nem kötelező nyugdíjuttatásokra vonatkozókat – meghatározásakor és alkalmazásakor, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, a hitelintézeteknek méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon és mértékben kell betartaniuk az alábbi elveket:

- a) A javadalmazási politika összhangban van a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel és elősegíti annak alkalmazását, és nem ösztönöz a hitelintézet kockázattűrő képességét meghaladó kockázatok vállalására;
- b) a javadalmazási politika összhangban van a hitelintézet üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel, és érdekellentét elkerülését célzó intézkedéseket tartalmaz;
- c) a hitelintézet irányító testülete felügyeleti feladatai ellátása keretében elfogadja és rendszeres időközönként felülvizsgálja a javadalmazási politika általános elveit és felelős annak végrehajtásáért;
- d) a javadalmazási politika végrehajtását legalább évente egyszer központi és független belső felülvizsgálatnak kell alávetni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e az irányító testület által felügyeleti feladatai ellátása keretében elfogadott javadalmazási politikáknak és eljárásoknak;
- e) az ellenőrzési feladatokat végző alkalmazottak függetlenek az általuk felügyelt szervezeti egységektől, megfelelő jogosultsággal rendelkeznek, és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, amely független az ellenőrzött szervezeti egységek teljesítményétől;
- f) a kockázatkezeléssel és megfelelőség-ellenőrzéssel foglalkozó vezető tisztviselők javadalmazását közvetlenül a 24. pontban említett javadalmazási bizottság felügyeli, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, az irányító testület felügyeleti feladatai ellátása keretében;
- g) amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, a javadalmazás teljes összege az egyén és az érintett szervezeti egység teljesítményének együttes értékelésén, valamint a hitelintézet általános eredményességén alapul, az egyéni teljesítmény értékelése során pedig pénzügyi és nem pénzügyi kritériumokat is figyelembe vesznek;
- h) a teljesítményértékelésre többéves kereten belül kerül sor annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszú távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése olyan időszakra legyen elosztva, amelynél figyelembe veszik a hitelintézet megfelelő üzleti ciklusát és üzleti kockázatait;
- i) a változó javadalmazás teljes összege nem korlátozza a hitelintézet azon képességét, hogy megerősítse tőkebázisát;
- j) a garantált változó javadalmazás kivételes jellegű, és csak új alkalmazottak felvételekor kerül rá sor, és a foglalkoztatás első évére korlátozódik;
- k) a rendkívüli kormányzati beavatkozással segített hitelintézetek esetében:
  - i. a változó javadalmazás szigorúan korlátozott a nettó bevétel százalékában, ha az nincs összhangban a stabil tőkebázis fenntartásával és a kormányzati támogatás időben történő megszüntetésével;

- ii. a megfelelő illetékes hatóságok megkövetelik a hitelintézetektől, hogy a hatékony kockázatkezeléssel és a hosszú távú növekedéssel összehangolt módon alakítsák át a javadalmazást, beleértve többek között – adott esetben – a 11. cikk (1) bekezdésének értelmében a hitelintézet tényleges igazgatását végző személyek javadalmazásának korlátozását is;
- iii. a 11. cikk (1) bekezdésének értelmében a hitelintézet tényleges igazgatását végző személyeknek nem lehet változójavadalmazást fizetni, kivéve, ha az indokolt;
- l) a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői megfelelő egyensúlyban vannak; a rögzített összetevő a teljes javadalmazás kellően nagy hányadát jelenti, hogy a javadalmazás változó összetevőivel kapcsolatban teljes mértékben rugalmas politika érvényesülhessen, beleértve annak lehetőségét is, hogy ne fizessenek változó javadalmazási összetevőt;
- A hitelintézetek meghatározzák a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői közötti megfelelő arányokat.
- m) a szerződés idő előtti megszűnéséhez kapcsolódó kifizetések az adott időszakban elért teljesítményt tükrözik és kialakításuk olyan, hogy nem jutalmazza a teljesítmény elmaradását;
- n) a javadalmazás változó összetevőinek vagy a javadalmazás változó összetevői halmazának kiszámításához használt teljesítménymérés tartalmazza a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusának megfelelő kiigazítást, és figyelembe veszi a tőke költségét és a szükséges likviditást;

A változó javadalmazási összetevőknek a hitelintézetben belüli allokációja során figyelembe kell venni a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusát is.

- o) bármely változó javadalmazás jelentős része – és minden esetben legalább 50 %-a – az alábbiak megfelelő egyensúlyban lévő kombinációja:
- i. részvények vagy azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések az érintett hitelintézet jogi struktúrájától függetlenül, illetve tőzsdén nem jegyzett hitelintézet esetében részvényhez kötött eszközök vagy azokkal egyenértékű nem készpénz alapú eszközök; és
- ii. adott esetben a 66. cikk (1a) bekezdésének a) pontja szerinti más eszközök, amelyek folyamatosan megfelelően tükrözik a hitelintézet hitelminőségét.

Az ebben a pontban említett eszközökre megfelelő visszatartási politika vonatkozik, amelynek célja összhangba hozni az ösztönzőket a hitelintézet hosszú távú érdekeivel. A tagállamok vagy illetékes hatóságok korlátozásokat alkalmazhatnak az említett eszközök típusaira és kialakítására vonatkozóan, vagy adott esetben betilthatnak bizonyos eszközöket. Ezt a pontot egyaránt alkalmazni kell a javadalmazás változó összetevőjének a p) ponttal összhangban késleltetett részére és a javadalmazás változó összetevőjének nem késleltetett részére.

- p) a javadalmazás változó összetevőjének jelentős részét – és minden esetben legalább 40 %-át – halasztva, legalább 3–5 éves, az üzleti tevékenység természetével, kockázataival és az adott alkalmazott tevékenységeivel megfelelően összehangolt időtartamra elosztva kell nyújtani.

A halasztási szabályok szerinti javadalmazás legfeljebb időarányosan jár. Egy különösen magas összegű változó javadalmazási összetevő esetében az összeg legalább 60 %-át késleltetni kell. A halasztási időszak hosszát az üzleti ciklusnak, az üzletmenet természetének, kockázatainak és a szóban forgó alkalmazott tevékenységeinek megfelelően kell megállapítani;

- q) a változó javadalmazás a halasztott kifizetésű résszel együtt csak akkor kerül kifizetésre, illetve a rá vonatkozó jogosultság csak akkor illeti meg az alkalmazottat, amennyiben az a hitelintézet egésze pénzügyi helyzetének megfelelően fenntartható, valamint a hitelintézet, az érintett szervezeti egység és az érintett személy teljesítménye alapján indokolt;

A nemzeti kötelmi és munkajog általános elveinek sérelme nélkül, a teljes változó javadalmazást általában jelentősen csökkenteni kell, amennyiben a hitelintézet pénzügyi teljesítménye visszafogottabb vagy negatív, figyelembe véve egyaránt az aktuális javadalmazást és a korábban keresett összegek kifizetésében történt csökkentéseket, többek között malus vagy visszaszerzési megállapodások révén.

- r) a nyugdíjpolitika összhangban van a hitelintézet üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel.

Ha az alkalmazott nyugdíj előtt távozik a hitelintézettől, a hitelintézetnek öt évig meg kell tartania a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat az o) pontban említett eszközök formájában. Amennyiben egy alkalmazott eléri a nyugdíjazást, a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat ki kell fizetni az alkalmazottnak az o) pontban említett eszközök formájában, figyelemmel az öt éves visszatartási időszakra;

- s) az alkalmazottnak vállalniuk kell, hogy a javadalmazásukra vonatkozó megállapodásban foglalt felelősségteljes kockázatvállalás hatásának gyengítésére nem alkalmaznak egyéni fedezeti stratégiákat, illetve a javadalmazásra és a felelősségre vonatkozó biztosítást;
- t) a változó javadalmazást nem olyan csatornákon keresztül vagy nem olyan módszerekkel fizetik ki, amelyek megkönnyítik ezen irányelv követelményeinek kikerülését.

Az ebben a pontban meghatározott elveket a hitelintézetek csoport-, anyavállalat- és leányvállalat-szinten alkalmazzák, beleértve az offshore pénzügyi központokban létrehozottakat is.

24. A méretük, belső szervezeti felépítésük, valamint tevékenységeik jellege, köre és összetettsége szempontjából jelentős hitelintézetek javadalmazási bizottságot állítanak fel. A javadalmazási bizottságot úgy kell összeállítani, hogy képes legyen hozzáértő és független módon véleményezni a javadalmazási politikákat és gyakorlatokat, valamint a kockázatok, a tőkeellátottság és a likviditás kezelésére létrehozott ösztönzőket.

A javadalmazási bizottság felel a javadalmazásra vonatkozó – köztük az érintett hitelintézettel kapcsolatos kockázatra és kockázatkezelésre kihatással lévő – döntések előkészítéséért, amelyeket a felügyeleti feladatait ellátó vezető testületnek kell meghoznia. A javadalmazási bizottság elnöke és tagjai az irányító testület olyan tagjai közül kerülnek ki, akik az érintett hitelintézetben nem látnak el vezetői feladatokat. Az ilyen döntések előkészítésekor a javadalmazási bizottság figyelembe veszi a részvényesek, a befektetők és a hitelintézetben érdekelt egyéb felek hosszú távú érdekeit.”

2. A VI. melléklet 1. része a következőképpen módosul:

- a) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. A 9., 10. és 11. pont sérelme nélkül a regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitétségek vonatkozásában az intézményi kitétségekkel azonos kockázati súlyt kell alkalmazni, a 11a. pontra is figyelemmel. Az ilyen elbírálás független a 80. cikk (3) bekezdése szerinti mérlegelési jogkör gyakorlásától. A rövid lejáratú kitétségek 31., 32. és 37. pontban meghatározott kedvezőbb elbírálása nem alkalmazható.”;

- b) a melléklet a következő ponttal egészül ki:

„11a. A 9., 10. és 11. pont sérelme nélkül a tagállamok regionális kormányzataival és helyi hatóságaival szembeni, az adott regionális kormányzat és helyi hatóság pénznemében denominált és finanszírozott kitétségekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.”;

- c) a 68. pont a következőképpen módosul:

- i. az első bekezdésben a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a lakóingatlanokkal vagy a 46. pont szerinti finn lakásépítő társaságok részvényeinek formájában biztosított hitelek a zálogjogok tőkeösszegei közül a kisebb értékéig, amennyiben azok bármilyen elsőbbségi zálogjoggal és a megterhelt ingatlanok értékének 80 %-ával kombináltak; illetve a francia Fonds Communs de Créances vagy azzal egyenértékű, valamely tagállam jogszabályai által szabályozott, lakóingatlanokkal kapcsolatos kockázatok értékpapírosítását végző értékpapírosító szervezet által kibocsátott elsőbbségi részjegyekkel biztosított hitelek. Amennyiben fedezetként ilyen elsőbbségi részjegyeket használnak, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 52. cikkének (4) bekezdésében említett, a kötvénytulajdonosok érdekeinek védelmére létrehozott különleges állami felügyelet biztosítja, hogy a részjegyek alapjául szolgáló eszközök a fedezeti összetevők közé történő belefoglalásuk alatti időszakban legalább 90 %-ban jelzálogokból álljanak, amelyek a részjegyek után járó tőkeösszegek közül a kisebb értékig terjedő elsőbbségi zálogjogokkal, a zálogjogok tőkeösszegeivel és a megterhelt ingatlanok értékének 80 %-ával vannak kombinálva, a részjegyek megfeleljenek az e mellékletben meghatározott 1. hitelminőségi besorolásnak, és e részjegyek értéke ne haladja meg a kibocsátott kötvény névértékének 10 %-át.

Az elsőhelyi adósok vagy a kezesek jelzáloggal terhelt tulajdonaival fedezett kölcsönök felvevői által végrehajtott és kezelt kifizetések – vagy azok vonatkozásában végzett felszámolási eljárások – nem vehetők figyelembe a 90 %-os határ kiszámításakor;

e) a kereskedelmi ingatlanokkal vagy az 52. pont szerinti finn lakásépítő társaságok részvényeinek formájában biztosított hitelek a zálogjogok tőkeösszegei közül a kisebb értékéig, amennyiben azok bármilyen elsőbbségi zálogjoggal és a megterhelt ingatlanok értékének 60 %-ával kombináltak; illetve a francia Fonds Communs de Créances vagy azzal egyenértékű, valamely tagállam jogszabályai által szabályozott, kereskedelmi ingatlanokkal kapcsolatos kockázatok értékpapírosítását végző értékpapírosító szervezet által kibocsátott elsőbbségi részjegyekkel biztosított hitelek. Amennyiben fedezetként ilyen elsőbbségi részjegyeket használnak, a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett, a kötvénytulajdonosok érdekeinek védelmére létrehozott különleges állami felügyelet biztosítja, hogy a részjegyek alapjául szolgáló eszközök a fedezeti összetevők közé történő belefoglalásuk alatti időszakban legalább 90 %-ban kereskedelmi jelzálogokból álljanak, amelyek a részjegyek után járó tőkeösszegek közül a kisebb értékig terjedő elsőbbségi zálogjogokkal, a zálogjogok tőkeösszegeivel és a megterhelt ingatlanok értékének 60 %-ával vannak kombinálva, a részjegyek megfeleljenek az e mellékletben meghatározott 1. hitelminőségi besorolásnak, és e részjegyek értéke ne haladja meg a kibocsátott kötvény névértékének 10 %-át.

Az illetékes hatóságok elismerhetnek olyan kereskedelmi ingatlanl fedezett hiteleket, amelyek a 60 %-os hitelérték arányt meghaladják, de a 70 %-os szintet nem, ha a fedezett kötvényt biztosító óvadékolttal összérték legalább 10 %-kal meghaladja a fedezett kötvény névleges összegét, és a kötvénytulajdonos követelése eléri a VIII. mellékletben meghatározott jogbiztonsági előírásokat. A kötvénytulajdonos követelésének elsőbbséget kell élveznie a biztosítékkal szembeni összes többi követeléssel szemben. Az elsőhelyi adósok vagy a kezesek jelzáloggal terhelt tulajdonaival fedezett kölcsönök felvevői által végrehajtott és kezelt kifizetések – vagy azok vonatkozásában végzett felszámolási eljárások – nem vehetők figyelembe a 90 %-os felső határ kiszámításakor;

(*) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.”;

ii. a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2013. december 31-ig nem kell alkalmazni a francia Fonds Communs de Créances vagy azzal egyenértékű értékpapírosító szervezet által a d) és e) pont szerint kibocsátott elsőbbségi részjegyekre vonatkozó 10 %-os felső határt, feltéve, hogy:

i. az értékpapírosított lakó- vagy kereskedelmi ingatlanokkal kapcsolatos kitétségek ugyanazon konszolidált csoport tagjaitól erednek, amelynek a fedezett kötvények kibocsátója is tagja, vagy az ugyanazon központi szervhez tartozó egységtől, amelyhez a fedezett kötvények kibocsátója is tartozik (a közös csoportbeli tagságot vagy az ahhoz való tartozást akkor kell meghatározni, amikor az elsőbbségi részjegyeket biztosítékként használják fel a fedezett kötvényekhez; és

ii. ugyanazon konszolidált csoport tagja, amelynek a fedezett kötvények kibocsátója is tagja, vagy az ugyanazon központi szervhez tartozó egység, amelyhez a fedezett kötvények kibocsátója is tartozik, vállalja az elsőbbségi részjegyeket alátámasztó tranche teljes első szintű fedezetét.

Legkésőbb 2012. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja a harmadik bekezdésben meghatározott eltérés megfelelőségét, és adott esetben annak megfelelőségét, hogy hasonló elbánást terjeszt ki a fedezett kötvények más formáira. Az említett felülvizsgálat fényében a Bizottság adott esetben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a 151a. cikkel összhangban, és a 151b. és 151c. cikkben foglalt feltételek mellett az eltérés meghosszabbítására, állandóvá tételére vagy a fedezett kötvények más formáira történő kiterjesztésére.”

3. A VII. melléklet 2. része 1. szakasza 8. pontjának d) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) A VI. melléklet 1. részének 68–70. pontja szerint meghatározott fedezett kötvényekhez 11,25 %-os LGD értéket lehet rendelni;”.

4. A IX. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 3. részben az 1. pont a következő ponttal egészül ki:

„c) A hitelértékelés sem részben, sem egészben nem alapulhat maga a hitelintézet által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson. Ilyen esetben a hitelintézetnek a releváns pozíciót úgy kell tekintenie, mintha az nem rendelkezne minősítéssel, és a nem minősített pozíciókra vonatkozó, a 4. részben meghatározott, releváns szabályokat kell alkalmaznia.”;

b) a 4. rész a következőképpen módosul:

i. az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. Ha a hitelintézet egy értékpapírosítási ügyletben kettő vagy több, egymást átfedő pozícióval rendelkezik, a kockázattal súlyozott kitétséérték kiszámításakor az átfedés mértékéig csak azt a pozíciót vagy a pozíció egy részét kell figyelembe venni, amelyik a nagyobb kockázattal súlyozott kitétségeket eredményezi. A hitelintézet elismerhet továbbá a kereskedési könyvben szereplő pozíciókra vonatkozó egyedi kockázati tőkekövetelmények és a banki könyvben szereplő pozíciókra vonatkozó tőkekövetelmények közötti ilyen átfedést, feltéve, hogy a hitelintézet ki tudja számítani és össze tudja hasonlítani az adott pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményeket. E pont alkalmazásában »átfedésre« akkor kerül sor, amikor a pozíciók egészben vagy részben ugyanazon kockázattal szembeni kitétséget képviselik úgy, hogy az átfedés mértékéig csak egy kitétségről van szó.

Ha a 3. rész 1. pontjának c) alpontját kell alkalmazni az ABCP pozíciókra, akkor a hitelintézet – az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően – az ABCP kockázattal súlyozott kitétségének kiszámításához egy likviditási hitelkerethez rendelt kockázati súlyt is használhat, ha a likviditási hitelkeret egyenrangúnak (pari passu) minősül az ABCP-vel úgy, hogy azok egymást átfedő pozíciókat alkotnak, és a program által kibocsátott ABCP-t 100 %-ban fedezi a likviditási hitelkeret.”;

ii. a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. A 8. pontra is figyelemmel, egy minősített értékpapírosítási vagy újraértékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitétséértékét úgy kell kiszámítani, hogy a kitétséértékre az ahhoz a hitelminőségi besoroláshoz tartozó – az 1. táblázatban meghatározott – kockázati súlyt kell alkalmazni, amelyet az illetékes hatóságok a 98. cikk szerint a hitelminősítéshez rendeltek.”;

iii. az 1. táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4 (csak rövid lejáratú hitelminősítésektől eltérő hitelminősítésekre)	Minden egyéb hitelminőségi besorolás
Értékpapírosítási pozíciók	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Újraértékpapírosítási pozíciók	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %”

iv. a 2. táblázatot el kell hagyni;

v. a 46. pont helyébe a következő szöveg lép:

„46. A minősítésen alapuló módszer szerint egy minősített értékpapírosítási vagy újraértékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitétséértékét úgy kell kiszámítani, hogy a kitétséértékre az ahhoz a hitelminőségi besoroláshoz tartozó – a 4. táblázatban meghatározott – kockázati súlyt kell alkalmazni, amelyet az illetékes hatóságok a 98. cikk szerint a hitelminősítéshez rendeltek, megszorozva 1,06-al.”;

vi. a 4. táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„4. táblázat

Hitelminőségi besorolás		Értékpapírosítási pozíciók			Újraértékpapírosítási pozíciók	
Rövid lejáratú hitelminősíté- sektől eltérő hitelminősítések	Rövid lejáratú hitelminősítések	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Minden egyéb és minősítéssel nem rendelkező		1 250 %				

vii. az 5. táblázatot el kell hagyni;

viii. a 47. pont helyébe a következő szöveg lép:

„47. A 4. táblázat C oszlopában található kockázati súlyokat kell alkalmazni, ha az értékpapírosítási pozíció nem újraértékpapírosítási pozíció, és ha az értékpapírosított kitétségek tényleges száma kevesebb mint hat. A fennmaradó olyan értékpapírosítási pozíciókra, amelyek nem újraértékpapírosítási pozíciók, a B oszlopban található kockázati súlyokat kell alkalmazni, kivéve, ha a pozíció az értékpapírosítás legmagasabb rangú tranche-ába tartozik, ebben az esetben az A oszlopban levő kockázati súlyok alkalmazandók. Az újraértékpapírosítási pozíciókra az E oszlopban található kockázati súlyokat kell alkalmazni, kivéve, ha a pozíció az értékpapírosítás legmagasabb rangú tranche-ába tartozik és ha az alapul szolgáló kitétségek egyike sem újraértékpapírosítási kitétség, ebben az esetben a D oszlopban levő súlyozás alkalmazandó. Annak meghatározásához, hogy az adott tranche a legmagasabb rangú-e, nem szükséges figyelembe venni a származékos kamat- vagy devizauigyletekből, esedékes díjából vagy egyéb hasonló jellegű kifizetésekből adódó összegeket.”;

ix. a 48. pontot el kell hagyni;

x. a 49. pont helyébe a következő szöveg lép:

„49. Az értékpapírosított kitétségek tényleges számának kiszámításakor az egy ügyféllel szembeni többszörös kitétségeket egy kitétségnek kell tekinteni. A kitétségek tényleges számát az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol az EAD_i az i -edik ügyféllel szembeni összes kitettség értékének összegét jelöli. Ha rendelkezésre áll a C1, a legnagyobb kitettséghez tartozó portfólió-részesezés, a hitelintézet az N értékét az $1/C1$ hányados alkalmazásával is kiszámíthatja.”;

xi. az 50. pontot el kell hagyni;

xii. az 52. pont helyébe a következő szöveg lép:

„52. Az 58. és 59. pontra is figyelemmel, a felügyeleti képlet módszer alkalmazásában egy értékpapírosítási pozíció kockázati súlyaként az 53. pont szerinti kockázati súlyt kell alkalmazni. Újraértékpapírosítási pozíció esetén azonban a kockázati súly nem lehet kevesebb 20 %-nál, az összes egyéb értékpapírosítási pozíció esetében pedig 7 %-nál.”;

xiii. az 53. pont hatodik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„ N a kitettségeknek a 49. pont szerint kiszámított tényleges száma. Újraértékpapírosítás esetén a hitelintézetnek a poolban levő értékpapírosított kitettségek számát kell figyelembe vennie, nem pedig az eredeti poolok alapijával szolgáló kitettségek számát, amelyekből az alapul szolgáló értékpapírosított kitettségek erednek.”

5. A XII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő cím lép:

„AZ ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS A NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL TECHNIKAI KRITÉRIUMAI”;

b) a 2. rész a következőképpen módosul:

i. a 9. és 10. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. A tőkekövetelményeket a 75. cikk b) és c) pontja szerint kiszámító hitelintézetek ezeket a követelményeket az említett rendelkezésekben levő egyes kockázatok esetében külön-külön teszik közzé. Emellett külön kell közzétenni az értékpapírosítási pozíciók egyedi kamatláb-kockázataira vonatkozó tőkekövetelményt.

10. A tőkekövetelményeket a 2006/49/EK irányelv V. melléklete szerint kiszámító hitelintézetek a következő információkat teszik közzé:

a) az egyes részportfóliók esetében:

i. az alkalmazott modellek tulajdonságai;

ii. külön-külön a 2006/49/EK irányelv V. mellékletének 5a. és 5 l. pontja szerinti tőkédíjak esetében a használt módszertan és a belső modellel mért kockázatok, többek között a hitelintézet által a likviditási horizont meghatározásához használt módszer, az előírt megfelelő megbízhatósággal összhangban álló tőkeminősítés eléréséhez használt módszer, és a modell jóváhagyásához használt módszer;

iii. a részportfólióra alkalmazott stresszteszt leírása;

iv. a belső modellek és modellezési folyamatok következetességének és pontosságának utólagos ellenőrzésére és validálására alkalmazott módszer leírása;

b) az illetékes hatóság általi elfogadás hatálya;

c) a 2006/49/EK irányelv VII. mellékletének B. részében meghatározott követelményeknek való megfelelés mértékének és módszereinek leírása;

- d) az alábbiak legmagasabb és legalacsonyabb értéke, valamint az átlaga:
- i. a napi kockázatosított érték a tárgyidőszakban és az időszak végén;
  - ii. a stresszhelyzeti kockázatosított érték a tárgyidőszakban és az időszak végén;
  - iii. a külön-külön a 2006/49/EK irányelv V. melléklete 5a. és 5 l. pontjának megfelelő tőkeadatok a tárgyidőszakban és az időszak végén;
- e) a külön-külön a 2006/49/EK irányelv V. melléklete 5a. és 5 l. pontjának megfelelő tőke és az egyes lefedett részportfóliók esetében a súlyozott átlagos likviditási horizont;
- f) az adott nap végi kockázatosított érték összehasonlítása a portfólió értékének a következő munkanap végéig bekövetkezett egynapi változásával, a tárgyidőszakban feljegyzett fontos túllépések elemzésével együtt.”;

ii. a 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„14. A kockázattal súlyozott kitétségmentet a 94–101. cikknek megfelelően vagy a tőkekövetelményeket a 2006/49/EK irányelv I. melléklete 16a. pontjának megfelelően kiszámító hitelintézetek a következő információkat teszik közzé – megfelelő esetben – kereskedési és nem kereskedési könyveikre elkülönítve:

- a) a hitelintézet értékpapírosítási tevékenységgel kapcsolatos célkitűzéseinek leírása;
- b) az egyéb kockázatok, többek között az értékpapírosított eszközökben rejlő likviditási kockázatok jellege;
- c) az alapul szolgáló értékpapírosított pozíciók rangját és az ezen értékpapírosított pozíciók alapjául szolgáló eszközöket figyelembe véve az újraértékpapírosítási tevékenység során vállalt és fenntartott kockázatok típusa;
- d) az értékpapírosítási folyamatban a hitelintézet által betöltött különböző szerepek; és
- e) a hitelintézetnek a d) pontban említett szerepek mindegyikében való részvétele mértékének megjelölése;
- f) az értékpapírosítási kitétségek hitel- és piaci kockázatai tekintetében bekövetkező változások ellenőrzéséhez használt eljárások leírása, többek között annak vizsgálata, hogy az alapul szolgáló eszközök milyen hatással vannak az értékpapírosítási kitétségekre, és annak leírása, hogy ezek a folyamatok mennyire térnek el az újraértékpapírosítási kitétségek esetén;
- g) a hitelintézet politikájának leírása a megtartott értékpapírosítási és újraértékpapírosítási kitétségek kockázatainak enyhítését célzó fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott fedezet használatára vonatkozóan, többek között a lényeges fedezeti partnerek azonosítása a kockázati kitétség releváns típusai szerint;
- h) a hitelintézet által az értékpapírosítási tevékenység során a kockázattal súlyozott kitétségment kiszámításához használt módszerek, többek között az értékpapírosítási kockázatok típusai, amelyekre az egyes módszerek alkalmazandók;
- i) a hitelintézet mint szponzor által harmadik fél kitétségének értékpapírosításához használt különleges, értékpapírosítási célú gazdasági egységek típusai, többek között annak leírása, hogy a hitelintézetnek van-e kitétsége ezekkel a gazdasági egységekkel szemben, és ha igen, ennek formája és mértéke, külön-külön a mérlegben feltüntetett és a mérlegen kívüli kitétségek vonatkozásában, valamint azon entitások listája, amelyeket a hitelintézet kezel vagy amelyek számára tanácsadást biztosít, és amelyek vagy a hitelintézet által értékpapírosított értékpapírosítási pozíciókba fektetnek be, vagy a hitelintézet által szponzorált értékpapírosítási célú gazdasági egységekbe;
- j) a hitelintézet értékpapírosításra vonatkozó számviteli politikáinak összefoglalása, beleértve:
  - i. annak megállapítása, hogy az ügyleteket értékesítésként vagy finanszírozásként kezelik-e;

- ii. az értékesítés nyereségének megjelenítése;
  - iii. az értékpapírosítási pozíciók értékelésére szolgáló módszerek, kulcsfontosságú feltételezések, inputok és az előző időszakhoz képesti változások;
  - iv. a szintetikus értékpapírosítások kezelése, ha nem tartozik más számviteli politikák hatálya alá;
  - v. az értékpapírosításra váró eszközök értékelése, és hogy megjelennek-e a hitelintézet nem kereskedési vagy kereskedési könyvében;
  - vi. a kötelezettségeknek a mérlegben való megjelenítésére szolgáló politikák olyan megállapodások esetén, amelyek előírhatják a hitelintézet számára, hogy pénzügyi segítséget nyújtson értékpapírosított eszközökhöz;
- k) az értékpapírosításokhoz igénybe vett külső hitelminősítő intézmények nevei, és azon kitettségek típusai, amelyekhez az egyes ügynökségeket igénybe veszik;
- l) adott esetben a IX. melléklet 4. részében meghatározott belső értékelési módszer leírása, többek között a belső értékelési eljárás szerkezete, a belső értékelés és a külső minősítés közötti kapcsolat, a belső értékelésnek a tőke belső értékelésétől eltérő célokra való használata, a belső értékelési eljárás ellenőrzési mechanizmusa, többek között a függetlenség, az elszámoltathatóság és a belső értékelési eljárás felülvizsgálatának ismertetése; azok a kitetségtípusok, amelyekre a belső értékelési eljárás alkalmazandó és a hitelminőség-javítás szintjének meghatározásához használt stressztényezők, kitetségi típusonként;
- m) az n)–q) pontokban foglalt mennyiségi közzététel vonatkozásában az utolsó tárgyidőszak óta bekövetkezett jelentős változások magyarázata;
- n) a kereskedési és a nem kereskedési könyvre elkülönítve a következő információk kitetségtípusok szerinti bontásban:
- i. a hitelintézet által értékpapírosított kitettségek teljes fennálló összege hagyományos és szintetikus kategóriák szerinti bontásban, és azon értékpapírosítás, amely esetében a hitelintézet csak szponzorként jár el;
  - ii. a mérlegen belüli megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási pozíciók és a mérlegen kívüli értékpapírosítási kitettségek összesített összege;
  - iii. az értékpapírosításra váró eszközök összesített összege;
  - iv. a lejárat előtti visszaadás alá tartozó értékpapírosítási ügyletek esetében az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető érdekeihez rendelt, igénybe vett kitettségek összesen, a hitelintézetnél felmerült összesített tőkekövetelmény az értékpapírosítást kezdeményező érdekei vonatkozásában, valamint a hitelintézetnél felmerült összesített tőkekövetelmény az igénybevett egyenlegeknek a befektető tulajdonában levő részére és az igénybe nem vett sorokra vonatkozóan;
  - v. a szavatoló tőkéből levont vagy 1 250 %-os kockázati súly alá tartozó értékpapírosítási pozíciók összege;
  - vi. a folyó időszakra vonatkozó értékpapírosítási tevékenység összefoglalása, többek között az értékpapírosított kitettségek összege, és az értékesítésből származó elismert haszon vagy veszteség;
- o) a kereskedési és a nem kereskedési könyvre elkülönítve a következő információk:
- i. a megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási pozíciók összesített összege és a kapcsolódó tőkekövetelmények, értékpapírosítási és újraértékpapírosítási kitettségekre lebontva és a kockázati súlyok vagy tőkekövetelmények megfelelő sávjai szerinti további, célszerű részletességű bontásban, az egyes alkalmazott tőkekövetelmény-módszerekre vonatkozóan;

ii. a megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási kitétségek összesített összege a fedezet/biztosítás előtti és utáni kitétség szerinti bontásban, valamint a pénzügyi kezesekkel szembeni kitétség a kezesre vonatkozó hitelképességi kategóriák vagy a kezesek neve szerinti bontásban;

p) a nem kereskedési könyvre és a hitelintézet által értékpapírosított kitétségekre vonatkozóan a minőségromlást szenvedett és késelemben esett értékpapírosított eszközök összege és a hitelintézet által az adott időszakban megjelenített veszteségek, mindkettő kitétségtípus szerinti bontásban;

q) a kereskedési könyvre vonatkozóan a hitelintézet által értékpapírosított és a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény alá tartozó fennálló kitétségek teljes összege, hagyományos/szintetikus és kitétségtípus szerinti bontásban.”;

iii. a melléklet a következő ponttal egészül ki:

„15. A hitelintézet javadalmazási politikája és gyakorlata tekintetében a következő információt, beleértve annak rendszeres és legalább évenkénti frissítését is, kell közzétenni a nyilvánosság számára a munkavállalók azon kategóriáira vonatkozóan, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára.

a) a javadalmazási politika meghatározásához használt döntéshozatali eljárásra vonatkozó információk, köztük adott esetben a javadalmazási bizottság összetétele és megbízatása, a javadalmazási politika meghatározásában szolgáltatásaival segítséget nyújtó külső tanácsadó, és a releváns érdekelt felek szerepe;

b) a fizetés és a teljesítmény közötti összefüggésre vonatkozó információk;

c) a javadalmazási rendszer kialakításának legfontosabb jellemzői, beleértve a teljesítmény méréséhez és a kiigazításhoz használt kritériumokra, a halasztási politikára és a feljogosítási kritériumokra vonatkozó információt is;

d) azokra a teljesítménykritériumokra vonatkozó információk, amelyeken a részvényekre, opciókra, vagy a javadalmazás változó összetevőire való jogosultság alapul;

e) a változó összetevői rendszerek és bármely más, nem pénzbeli juttatás fő paraméterei és logikai alapja;

f) a javadalmazással kapcsolatos összesített mennyiségi információk, tevékenységi körökre lebontva;

g) a javadalmazással kapcsolatos összesített mennyiségi információk, a felsővezetőkre és azon alkalmazottakra lebontva, akiknek a tevékenysége lényeges hatást gyakorol a hitelintézet kockázati profiljára, az alábbiak megjelölésével:

i. az adott pénzügyi évre vonatkozó javadalmazás összege, rögzített és változó javadalmazás szerinti bontásban, valamint a kedvezményezettek száma;

ii. a változó javadalmazás összege és formája a következő bontásban: készpénz, részvények, részvényhez kapcsolt eszközök és egyéb fajták;

iii. a ki nem fizetett, halasztott javadalmazás összege, megszerzett jogosultság és meg nem szerzett jogosultság szerinti bontásban;

iv. a pénzügyi év során megítélt halasztott javadalmazás kifizetett és a teljesítménynek megfelelő kiigazításokkal csökkentett összege;

v. a pénzügyi év során eszközölt új felvétellel járó kifizetések és végkielégítések és az ilyen kifizetések kedvezményezettjeinek száma; és

vi. a pénzügyi év során eszközölt végkielégítések, az ilyen kifizetések kedvezményezettjeinek száma; és az egy fő részére megítélt legmagasabb összeg.

A méretüket, belső felépítésüket és jellegüket, tevékenységeik kiterjedését és összetettségét tekintve jelentős hitelintézetek esetében az e pontban említett mennyiségi információt közzé kell tenni a hitelintézet tevékenységét a 11. cikk (1) bekezdése értelmében ténylegesen irányító személyek szintjén is.

A hitelintézetek az ebben a pontban foglalt követelményeket olyan módon teljesítik, amely megfelel méretüknek, belső felépítésüknek, valamint tevékenységeik jellegének, körének és összetettségének, és a 95/46/EK irányelv.”

II. MELLÉKLET

A 2006/49/EK irányelv I., II., V. és VII. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 8. pont a következőképpen módosul:

i. az első bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„8. A hitelkockázatot vállaló fél (kockázatot átvevő) piaci kockázata tőkekövetelményének kiszámításához ellenkező rendelkezés hiányában a hitelderivatíva-szerződésben szereplő elvi összeget kell használni. Az előző mondat ellenére, az intézmény dönthet úgy, hogy helyettesíti a névértéket a névértéknek a hitelderivatíva piaci értékében a kereskedés megkezdése óta bekövetkezett változásával csökkentett összegével. A tőkecsereügyletek kivételével az egyedi kockázati költség kiszámításakor a kötelezettség lejárta helyett a hitelderivatíva-szerződés lejáratát kell alkalmazni. A pozíciókat az alábbiak szerint kell meghatározni:”;

ii. az v. pontban a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva külsőleg minősített, akkor a kockázat átvevő-jének a származtatott eszköz minősítése alapján kell kiszámítani az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt, és alkalmaznia kell a megfelelő értékpapírosítási kockázati súlyokat.”;

b) a 14. pontban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„14. Az intézmény a kereskedési könyvben levő, az 1. pont szerint kiszámított nettó pozíciókat a nem értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a kibocsátójuk/ügyletük, külső vagy belső hitelminősítésük, valamint a hátralévő futamidő alapján az 1. táblázat megfelelő kategóriába sorolja, majd azokra az említett táblázatban feltüntetett súlyokat alkalmazza. Az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításához összegzi az e pont alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek). A 16a. ponttal összhangban kiszámolja az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét az értékpapírosítási pozíciók tekintetében.

E pont, valamint a 14a. és 16a. pont alkalmazásában az intézmény határértéket szabhat meg a súlyozás és a nettó pozíció eredménye tekintetében, a fizetéseképtelenségi kockázattal kapcsolatos legnagyobb lehetséges veszteséggel számolva. Rövid pozíció esetén az említett határt úgy lehet kiszámítani, mint a fizetéseképtelenségi kockázat alól azonnal mentesülő alapul szolgáló eszközök miatt bekövetkező értékváltozást.”;

c) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„14a. A 14. ponttól eltérve az intézmény meghatározhatja az alábbi összegek közül a nagyobbbat mint egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt a korrelációkereskedési portfólió tekintetében:

- a) az összes egyedi kockázatra vonatkozó tőkeadój, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó hosszú pozícióira vonatkozna;
- b) az összes egyedi kockázatra vonatkozó tőkeadój, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó rövid pozícióira vonatkozna.

14b. Ezen irányelv alkalmazásában a korrelációkereskedési portfólió azon értékpapírosítási pozíciókból és azon, az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákból áll, amelyek megfelelnek az alábbi kritériumoknak:

- a) a pozíciók nem újraértékpapírosítási pozíciók, nem valamely értékpapírosítási tranche-ra vonatkozó opciók, és nem olyan értékpapírosítási kitettségek derivatívái, amelyek valamely értékpapírosítási tranche bevételeiben nem képeznek arányos részt; valamint
- b) valamennyi referenciaeszköz vagy egyszerű termék (single-name instrument), ideértve az egyszerű (single-name) hitelderivatívákat, amelyek esetében likvid kétirányú kereslet áll fenn, vagy e referenciaeszközökön alapuló, általánosan forgalomban lévő indexek. A kétirányú kereslet akkor jön létre, ha független és jóhiszemű vételi és eladási ajánlat áll fenn, és a legutolsó eladási árhoz vagy az aktuális jóhiszemű versenyképes vételi, illetve eladási ajánlattételi árhoz elfogadhatóan viszonyuló ár egy napon belül meghatározható, és az üzlet a kereskedési szokásoknak megfelelő viszonylag rövid időn belül ezen az áron megköthető.
- 14c. Azon pozíciók, amelyek referenciaeszközei között szerepel az alábbiak valamelyike, nem lehetnek a korrelációkereskedési portfólió része:
- a) olyan alapul szolgáló eszköz, amelyet hozzá lehet rendelni a 2006/48/EK irányelv 79. cikke (1) bekezdésének h) és i) pontjában említett kitettségi osztályokhoz valamely intézmény nem kereskedési könyvében; vagy
- b) különleges célú gazdasági egységgel szembeni követelés.

Az intézmények a korrelációkereskedési portfólióba olyan pozíciókat is belefoglalhatnak, amelyek sem értékpapírosítási pozíciók, sem n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák, de ezen portfólióba tartozó egyéb pozíciókat fedeznek, feltéve, hogy a 14b. pont b) alpontjában foglaltak szerinti likvid kétirányú kereslet áll fenn az eszközre vagy az annak alapjául szolgáló eszközökre.”;

- d) a melléklet a következő ponttal egészül ki:

„16a. Az intézmény a kereskedési könyvben levő értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében az 1. pont szerint kiszámított nettó pozíciókat az alábbiaknak megfelelően súlyozza:

- a) Az olyan értékpapírosítási pozíciónál, amelyek az érintett hitelintézet nem kereskedési könyvében a hitelkockázat sztenderd módszere alá tartoznának, a 2006/48/EK irányelv IX. mellékletének 4. részében meghatározott sztenderd módszer szerint számított kockázati súly 8 %-a.
- b) Az olyan értékpapírosítási pozíciónál, amelyek az érintett hitelintézet nem kereskedési könyvében a hitelkockázat belső minősítésen alapuló módszere alá tartoznának, a 2006/48/EK irányelv IX. mellékletének 4. részében meghatározott belső minősítésen alapuló módszer szerint számított kockázati súly 8 %-a.

Az a) és b) pont alkalmazásában a felüyeleti képlet módszer csak felüyeleti jóváhagyással használható a nem értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára, amely alkalmazhatja ezt ugyanazon értékpapírosítási pozíciójára nem kereskedési könyvében. Ha szükséges, a PD- és LGD-értékekre vonatkozó becsléseket mint bemenő paramétereket a felüyeleti képlet módszerhez a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkével összhangban, vagy másik lehetőségként külön felüyeleti jóváhagyással kell meghatározni, az V. melléklet 5a. pontjában megállapított módszerrel készült becslések alapján, amelyek összhangban vannak a belső minősítésen alapuló módszer mennyiségi normáival. Az európai bankfelügyelők bizottsága iránymutatást határoz meg a PD- és az LGD-értékekre vonatkozó becslések mint bemenő paraméterek egységes használatának érdekében, amennyiben ezek a becslések az V. melléklet 5a. pontjában megállapított módszerrel készültek;

Az a) és b) pont ellenére az olyan értékpapírosítási pozíciónál, amelyekre a 2006/48/EK irányelv 122a. cikkének megfelelő kockázati súly vonatkozna, ha ugyanazon intézmény nem kereskedési könyvében lennének, az említett cikknek megfelelően a kockázati súly 8 %-át kell alkalmazni.

Az intézmény az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításához összegzi az e pont alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy röviddek).

A negyedik bekezdéstől eltérően, egy 2013. december 31-én záruló átmeneti időre az intézmény külön összegzi a súlyozott nettó hosszú pozícióit, és a súlyozott nettó rövid pozícióit. Az említett összegek közül a nagyobb képezi az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény. Az intézmény azonban jelenti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a nettó hosszú és nettó rövid pozícióinak teljes összegét, az alapul szolgáló eszközök típusaira lebontva.”;

e) a 34. pont helyébe a következő szöveg lép:

„34. Az intézmény az 1. pontnak megfelelően összeadja összes nettó hosszú és nettó rövid pozícióját. Az intézmény teljes bruttó pozícióját megszorozza 8 %-kal az egyedi kockázattal szembeni tőkekövetelmény kiszámításához.”;

f) a 35. pontot el kell hagyni.

2. A II. melléklet 7. pontjának második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A nemteljesítéskori csereügylet esetén azonban engedélyezni kell azon intézménynek, amelynek a swap-ügyletből származó kitettsége az alapul szolgáló eszközben hosszú pozíciót jelent, hogy 0 %-os számot használjon a potenciális jövőbeni hitelkitettség kifejezésére, amennyiben a nemteljesítéskori csereügylet nem képezi olyan gazdálkodó egység fizetéseképtelensége miatti felszámolás tárgyát, amelynek a swap-ügyletből származó kitettsége az alapul szolgáló eszközben rövid pozíciót jelent, noha az alapul szolgáló pozíció esetén nem maradt el a teljesítés; ebben az esetben az intézmény lehetséges jövőbeni hitelkitettségének számát a gazdálkodó egység által az intézménynek még ki nem fizetett prémium összegére kell korlátozni.”

3. Az V. melléklet az alábbiak szerint módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az illetékes hatóságok az e mellékletben megállapított feltételek mellett engedélyezik az intézményeknek, hogy a pozíciókockázatokra, devizaárfolyam-kockázatokra és/vagy árukockázatokra vonatkozó tőkekövetelményt az I., III. és IV. mellékletben ismertetett módszerek helyett vagy azokkal kombinálva saját belső kockázatkezelési modelljeik szerint számítsák ki. Az illetékes hatóságoknak minden esetben kifejezetten el kell ismerniük a tőkefelülegyeleti célra alkalmazott modelleket.”;

b) a 4. pont második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok megvizsgálják, hogy az intézménynek mekkora kapacitása van a portfólió értékében bekövetkezett tényleges és feltételezett változásokra vonatkozó utólagos ellenőrzés elvégzésére. A portfólió értékének feltételezett változásaira vonatkozó utólagos ellenőrzés a portfólió nap végi értékének és, változatlan pozíciókat feltételezve, a következő nap végi értékének az összehasonlítása alapján történik. Az illetékes hatóságok előírják az intézményeknek, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket utólagos ellenőrzési programjuk fejlesztésére, amennyiben az hiányosnak bizonyul. Az illetékes hatóságok megkövetelik legalább azt, hogy az intézmények végezzenek utólagos ellenőrzést a feltételezett eredményekre vonatkozóan (a portfólió értékében akkor bekövetkező változásokat használva, ha a nap végén a pozíciók változatlanok maradnának).”;

c) az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. A forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír- és osztalékra jogosító értékpapír-pozíciókkal kapcsolatos egyedi kockázatokra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámítását illetően az illetékes hatóságok akkor ismerik el egy intézmény belső modelljének használatát, ha az e melléklet további részében szereplő feltételeken felül a következő feltételeknek is megfelel:

a) magyarázatot ad a portfólió korábbi árváltozásaira;

b) képes mérni a koncentrációt a portfólió nagyságát és az összetételében bekövetkezett változásokat illetően;

c) kedvezőtlen körülmények között is teherbíró;

d) arra irányuló utólagos ellenőrzéssel validálják, hogy képes-e az egyedi kockázat pontos észlelésére. Ha az illetékes hatóságok lehetővé teszik az ilyen utólagos ellenőrzésnek az adott részportfóliókon való elvégzését, akkor azokat következetesen kell kiválasztani;

e) méri a névhez kapcsolódó alapkockázatot, azaz azt, hogy az intézmény bizonyítja, hogy a modell érzékeny a hasonló, de nem azonos pozíciók közötti lényeges sajátságbeli különbségekre;

f) méri az eseménykockázatot.

Az intézmény belső modellje konzervatív becsléssel állapítja meg a kevésbé likvid és valóság-hű piaci helyzetekben korlátozott ár-átláthatóságú pozíciókból eredő kockázatot. A modell az adatok tekintetében megfelelően továbbá a minimális előírásoknak. A helyettesítő értékek megfelelően konzervatívok és csak akkor használhatóak, ha a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, vagy a pozíció, illetve a portfólió valós volatilitását nem tükrözik kellőképpen.

Az intézmény dönthet úgy, hogy az egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény belső modellel való kiszámításánál kizárja azokat az értékpapírosítási pozíciókat vagy n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákat, amelyekre vonatkozóan teljesíti az I. mellékletnek megfelelően a pozíciós kockázatra meghatározott tőkekövetelményt, kivéve azon pozíciókat, amelyekre az 5 l. pontban meghatározott megközelítést kell alkalmazni.

Amint új módszerek és legjobb gyakorlatok alakulnak ki, az intézmények átveszik azokat.

Az intézménynek belső modelljében nem kell foglalkoznia a fizetéseképtelenségi és migrációs kockázat mérésével a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan, amennyiben az említett kockázatokot méri az 5a.–5k. pontokban meghatározott követelmények révén.”;

d) A melléklet a következő pontokkal egészül ki:

„5a. Az 5. pontba tartozó intézmények a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan a tőkekövetelmény számításakor rendelkeznek olyan módszerrel, amely lehetővé teszi azon kereskedési könyvi pozíciók szerinti nemteljesítési és migrációs kockázatok megragadását, amelyek az 5. pontban meghatározott kockázattal mért kockázathoz hozzáadódnak. Az intézmény bizonyítja, hogy módszere – állandó kockázatot feltételezve és a likviditás, a koncentráció, a fedezet és az opcionalitás hatását kellően tükröző szükség szerinti kiigazításokkal – a 2006/48/EK irányelv 84–89. cikkében meghatározott módszerrel egyenértékű megbízhatósági előírásoknak felel meg.

Hatály

5b. A járulékos nemteljesítési és a migrációs kockázat mérésére szolgáló módszer valamennyi olyan pozícióra kiterjed, amely egyedi kamatláb-kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény alá tartozik, de nem terjed ki az értékpapírosítási pozíciókra és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákra. Felügyeleti jóváhagyás alapján az intézmény dönthet úgy, hogy következetesen bevon minden tőzsdén jegyzett részvénytőzsdén jegyzett részvényen alapuló derivatívapozíciót, amelyek esetében ez a bevonás összhangban van az intézet belső kockázatomérésével és -kezelésével. A módszernek tükröznie kell a fizetéseképtelenségi és migrációs események közötti korreláció hatását. Nem tükröződhet viszont egyrészt a nemteljesítési és a migrációs események, másrészt az egyéb piaci kockázati tényezők közötti diverzifikáció hatása.

Paraméterek

5c. A járulékos kockázat mérésére szolgáló módszernek mérnie kell a fizetéseképtelenség, valamint a belső és külső minősítés migrációja miatti veszteségeket a 99,9%-os konfidenciaintervallumban egy éves befektetési horizontra vonatkozóan.

A korrelációs feltételezéseket objektív adatok elméletileg megalapozott elemzésével kell alátámasztani. A járulékos kockázat mérésére szolgáló módszer megfelelően tükrözi a kibocsátó-koncentrációt. Tükrözni kell a termékosztályokon belül és azok között stresszhelyzetekben kialakuló koncentrációkat is. A módszernek állandó kockázati szint feltételezésén kell alapulnia egyéves tőkehorizonton, ami azt jelenti, hogy adott egyedi kereskedési könyvi pozíciók vagy pozíciócsoportok, amelyek likviditási horizontján fizetéseképtelenség vagy migráció valósult meg, likviditási horizontjuk végén újra egyensúlyba kerülnek és elérik az eredeti kockázati szintet. Ennek alternatívájaként az intézmény dönthet úgy, hogy következetesen egy évig tartó állandó kitettséget tételez fel.

5d. A likviditási horizontot annak megfelelően kell megállapítani, hogy stresszhelyzetben levő piacon mennyi időre van szükség a pozíció eladásához vagy valamennyi lényeges árkockázat fedezéséhez, különös tekintettel a pozíció méretére. A likviditási horizont tükrözi a szisztematikus és a szokásostól eltérő stresszhelyzet időszakában alkalmazott tényleges gyakorlatot és szerzett tapasztalatot. A likviditási horizontot konzervatív feltételezések alapján kell meghatározni és elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy az értékesítés vagy fedezés önmagában ne befolyásolja lényegesen azt az árat, amelyen az értékesítés vagy a fedezet megvalósul.

Egy pozíció vagy pozíciócsoport esetében a megfelelő likviditási horizont meghatározásakor egy minimum három hónapos időszakból kell kiindulni.

Egy pozíció vagy pozíciócsoport esetében a megfelelő likviditási horizont meghatározása figyelembe veszi az intézménynek az értékelési korrekciókkal és a hosszú ideje tartott pozíciókkal kapcsolatos belső politikáit. Ha egy intézmény nem egyedi pozíciókra, hanem pozíciócsoportokra határoz meg likviditási horizontot, a pozíciócsoportok megállapítására vonatkozó kritériumokat oly módon kell meghatározni, hogy az ésszerűen tükrözze a likviditási különbségeket. A koncentrált pozíciókra vonatkozó likviditási horizontoknak nagyobbaknak kell lenniük, hogy tükrözzék e pozíciók lezárásához szükséges hosszabb időt. Egy értékpapírosítási »raktár« likviditási horizontja tükrözi azt az időt, amelyre szükség van az eszközöknek feszült piaci feltételek között történő kidolgozásához, értékesítéséhez, értékpapírosításához vagy a lényeges kockázati tényezők fedezéséhez.

- 5e. A fedezetek beépíthetők az intézménynek a járulékos nemteljesítési és migrációs kockázat mérésére szolgáló módszerébe. A pozíciók nettósíthatók, ha a hosszú és rövid pozíciók ugyanarra a pénzügyi eszközre vonatkoznak. Ugyanazon ügyfél különböző eszközeire vagy értékpapírjaira vonatkozó hosszú és rövid pozíciókhoz kapcsolódó fedezeti vagy diverzifikációs hatások, valamint különböző ügyfelek hosszú és rövid pozíciói csak úgy ismerhetők el, ha a különböző eszközök bruttó hosszú és rövid pozíciói kifejezetten modellezve vannak. Az intézmény bemutatja a fedezet lejárata és a likviditási horizont közötti intervallum alatt esetleg felmerülő lényeges kockázatok hatását, valamint a fedezeti stratégiákban rejlő jelentős alapkockázatok lehetőségét termékekre, a tőkeszerkezet rangsorára, a belső vagy külső minősítésre, a lejáratra, az eredeti hitelnyújtás évjáratára (vintage) és az eszközök egyéb eltéréseire lebontva. Az intézmény csak akkor mutatja be a fedezetet, ha az akkor is fenntartható, ha az ügyfél hitelhez vagy más eseményhez közeledik.

A dinamikus fedezeti stratégiával fedezett kereskedési könyvi pozíciók esetén elismerhető a fedezet egyensúlyának a fedezett pozíció likviditási horizontján belüli visszaállítása, feltéve, hogy az intézmény:

- i. úgy dönt, hogy egy releváns kereskedési könyvi pozíciócsoportra következetesen modellezi a fedezet egyensúlyának visszaállítását,
  - ii. bizonyítja, hogy az egyensúly visszaállításának bevonása jobb kockázatmérést eredményez, és
  - iii. bizonyítja, hogy a fedezetül szolgáló eszközök piaci elég likvidek ahhoz, hogy még stresszhelyzet esetén is lehetővé tegyék az egyensúly visszaállítását. A tőkekövetelményben tükröződnie kell a dinamikus fedezési stratégiákból eredő fennmaradó kockázatnak.
- 5f. A járulékos nemteljesítési és migrációs kockázat mérésére szolgáló módszernek tükröznie kell az opciók, strukturált hitelderivatívák és egyéb, lényeges nem lineárisan viselkedő pozíciók nem lineáris hatását, tekintettel az árváltozásokra. Az intézmény kellően figyelembe veszi az ilyen termékekhez kapcsolódó árkövetési értékelésében és becslésében rejlő modellkockázatot is.
- 5g. A járulékos nemteljesítési és migrációs kockázat mérésére szolgáló módszernek olyan adatokon kell alapulnia, amelyek objektívek és naprakészek.

Validálás

- 5h. Az intézmények kockázatmérési rendszerük független felülvizsgálatának és az e mellékletben előírt belső modelljeik validálásának részeként a járulékos nemteljesítési és migrációs kockázatok mérésére szolgáló módszerre tekintettel elsősorban a következőket végzik el:
- i. igazolják, hogy a korrelációk és árváltozások modellezési módszere, többek között a szisztematikus kockázati tényezők kiválasztása és súlyozása megfelel portfóliójuknak;
  - ii. elvégznek egy sor stressztesztet, többek között érzékenységelemzést és forgatókönyv-elemzést, hogy értékeljék a módszer minőségi és mennyiségi indokoltágát, különös tekintettel a koncentrációk kezelésére. Ezeket a teszteket nem lehet a korábban már tapasztalt események körére korlátozni;
  - iii. megfelelő mennyiségi validálást alkalmaznak, többek között releváns belső modellezési referenciákkal.

A járulékos kockázatok mérésére szolgáló módszernek összhangban kell lennie az intézmény által a kereskedési kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső kockázatkezelési módszerekkel.

Dokumentálás

- 5i. Az intézmény úgy dokumentálja a járulékos nemteljesítési és migrációs kockázat mérésére szolgáló módszert, hogy annak korrelációja és az egyéb modellfeltételezések az illetékes hatóságok számára átláthatók legyenek.

Különböző paramétereken alapuló belső módszerek

- 5j. Ha az intézmény a járulékos nemteljesítési és migrációs kockázat mérésére olyan módszert használ, amely nem felel meg az ebben a pontban leírt valamennyi követelménynek, de összhangban van az intézmény által a kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső módszerekkel, az intézménynek tudnia kell igazolni, hogy az általa alkalmazott módszer legalább olyan mértékű tőkekövetelményt eredményez, mintha az ebben a pontban leírt követelményeknek teljesen megfelelő módszeren alapulna. Az illetékes hatóságok legalább évente felülvizsgálják az előző mondatban szereplő előírás betartását. Az európai bankfelügyelők bizottsága nyomon követi az ezen a területen alkalmazott gyakorlatok körét és iránymutatást dolgoz ki az egyenlő feltételek biztosításához.

A számítás gyakorisága

- 5k. Az intézmény legalább hetente elvégzi a választott járulékos kockázat mérésére szolgáló módszer által előírt számításokat.
- 5l. Az illetékes hatóságok kötelesek elismerni egy pótlólagos szavatolóteher belső módszerrel történő kiszámítását az I. melléklet 14a. pontjával összhangban a korrelációkereskedési portfólió tekintetében meghatározott tőkekövetelmény helyett, feltéve, hogy az e pontban felsorolt összes feltétel teljesül.

Ezen belső módszereknek megfelelően meg kell jeleníteniük valamennyi árkockázatot a 99,9 %-os konfidenciaintervallumban egyéves befektetési horizontra vonatkozóan, állandó kockázatot feltételezve, és a likviditás, a koncentráció, a fedezet és az opcionális hatásait kellően tükröző szükség szerinti kiigazításokkal. Az intézmény bármely olyan pozíciót belefoglalhat az e pontban említett módszerbe, amely a korrelációkereskedési portfólió pozícióival együtt van kezelve, és ez esetben kizárhatja ezeket a pozíciókat az e melléklet 5a. pontjában előírt módszer alól.

Ezen, az összes árkockázatra vonatkozó tőkekövetelmény összege nem lehet kevesebb annak a tőkekövetelménynek a 8 %-ánál, amelyet az I. melléklet 14a. pontjával összhangban számítanának ki az összes árkockázatra vonatkozó tőkekövetelménybe beleszámított valamennyi pozícióra.

Különösen az alábbi kockázatokat kell megfelelően mérni:

- a) a tranche-ba sorolt termékeknel a többszörös nemteljesítésből eredő kumulatív kockázat, beleértve a nemteljesítések rangsorolását is;
- b) a hitelkockázati felárhoz köthető kockázatok (credit spread risk), beleértve a gamma és a cross gamma hatásokat;
- c) az implikált korrelációk volatilitása, beleértve a felárak és a korrelációk közötti kereszthatást;
- d) báziskockázat, beleértve:
  - i. az indexfelár és az indexet alkotó egyszerű (single-name) eszközök felári közötti bázis; valamint
  - ii. az index implikált korrelációja és az egyedi (bespoke) portfóliók implikált korrelációja közötti bázis;
- e) a megtérülési ráta volatilitása, mivel a megtérülési ráta befolyásolhatja az tranche-ok árait; valamint
- f) amennyiben az átfogó kockázatmérő módszer a dinamikus fedezésből származó előnyöket is magában foglalja, a fedezeti többletköltség (hedge slippage) és az ilyen fedezetek igazításának (rebalancing) potenciális költségei.

Ezen pont alkalmazásában az intézménynek elegendő piaci adattal kell rendelkeznie annak biztosításához, hogy belső megközelítésében teljes mértékben felmérje ezen kitettségek legfontosabb kockázatait az e pontban meghatározott előírásokkal összhangban, utóteszteléssel vagy más megfelelő eszközökkel bizonyítsa, hogy kockázatmérő intézkedései megfelelően meg tudják magyarázni ezen termékek korábbi árváltozásait, és képes elkülöníteni azon pozíciókat, amelyek tekintetében jóváhagyással rendelkezik arra, hogy e ponttal összhangban belefoglalja azokat a tőkedíjba, azon pozícióktól, amelyek tekintetében nem rendelkezik ilyen jóváhagyással.

Az ezen pont hatálya alá tartozó portfóliók tekintetében az intézmény rendszeresen alkalmaz egyedi, előre meghatározott stresszforatókönyveket. Ezekkel a stressz-foratókönyvekkel megvizsgálják a stresszhelyzet hatását a nemteljesítési rátákra, a megtérülési rátákra, a hitelkockázati felárra és a korrelációkereskedési részleg eredménykimutatásában szereplő korrelációkra. Az intézmény ezeket a stressz-foratókönyveket legalább hetente alkalmazza, és legalább negyedévente beszámol az illetékes hatóságoknak az eredményekről, beleértve e pontnak megfelelően az intézmény tőkekövetelményével való összehasonlításokat is. Amennyiben a stresszteszt a tőkekövetelménytől való jelentős elmaradást jelez, azt minden esetben időben jelenteni kell az illetékes hatóságnak. A stresszteszt eredményei alapján az illetékes hatóságok mérlegelik kiegészítő tőkekövetelmény előírását a korrelációkereskedési portfólió tekintetében, a 2006/48/EK irányelv 136. cikkének (2) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően.

Az intézmény legalább heti alapon kiszámítja az összes árkockázatra kiterjedő tőkedíjat.”;

e) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. Az olyan belső modelleket használó intézmények esetében, amelyek a 5. pont szerint nem elismertek, az egyedi kockázatra az I. mellékletnek megfelelően kiszámított külön tőkekövetelmény alkalmazandó.”;

f) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. A 10b. pont a) és b) alpontja alkalmazásában az intézmény saját számításának eredményeit az (m_c) és (m_s) tényezővel (...) kell megszorozni. E tényezők értéke legalább 3.”;

g) a 8. pontban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 10b. pont a) és b) alpontja alkalmazásában az (m_c) és (m_s) tényező az 1. táblázat alapján egy 0 és 1 közötti plusz-tényezővel meg kell növelni, attól függően, hogy az intézmény a legutóbbi 250 munkanapban a kockázatosított értékre vonatkozóan a 10. pontban meghatározott utólagos ellenőrzés során mennyi túllépést tapasztalt. Az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy a túllépések számát következetesen a portfólió értékének feltételezett és tényleges változásaira vonatkozó utólagos ellenőrzés alapján számítsák ki. Túllépésnek számít a portfólió értékében az egy nap alatt bekövetkezett azon változás, amely meghaladja az intézmény modellje által kiadott egynapos kockázatosított értéket. A plusz-tényező meghatározásához a túllépések számát legalább negyedévente fel kell mérni és annak meg kell egyeznie a portfólió értékének feltételezett és tényleges változásai szerinti túllépések közül a magasabbal.”;

h) a 9. pontot el kell hagyni;

i) a 10. pont a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) 10 napnak megfelelő tartási periódus (az intézmények rövidebb tartási időszakra számított kockázatosított értéket is használhatnak 10 napra arányosítva például az idő négyzetgyökével. Az e megközelítést alkalmazó intézmény rendszeres időközönként igazolja megközelítésének ésszerűségét az illetékes hatóságok felé);”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az adatok havonta történő aktualizálása.”;

j) a melléklet a következő pontokkal egészül ki:

„10a. Emellett minden intézmény kiszámítja a stresszhelyzeti kockázatosított értéket, a jelenlegi portfólió tíznapos, 99 százalékos, egyoldali konfidenciaintervallumú kockázatosított értéke alapján, az intézmény portfóliója szempontjából lényeges, 12 hónapon át tartó jelentős pénzügyi stresszhelyzet időszakából származó korábbi adatokkal kalibrált kitétségmentes modell alapján. E korábbi adatok kiválasztását az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk és az intézménynek évente felül kell vizsgálnia. Az európai bankfelügyelők bizottsága nyomon követi az ezen a területen alkalmazott gyakorlatok körét és iránymutatást dolgoz ki a konvergencia biztosításához. Az intézmények legalább hetente kiszámítják a stresszhelyzeti kockázatosított értéket.

10b. Az egyes intézményeknek napi szinten teljesíteniük kell az a) és b) pont összegeként kifejezett tőkekövetelményt, és az olyan intézményeknek, amely az egyedi pozíciós kockázatra vonatkozó tőkekövetelményének kiszámítására saját belső modelljét használja, a c) és d) pontok összegeként kifejezett tőkekövetelményt kell biztosítania, a következők szerint:

- a) az alábbiak közül a magasabb:
- a 10. pontnak megfelelően számított, előző napi kockázatosított érték (VaR_{t-1}); és
  - a megelőző 60 munkanapon a 10. pontnak megfelelően kiszámított napi kockázatosított értékek átlaga (VaR_{avg}), megszorozva a szorzótényezővel (m_s);
- b) az alábbiak közül a magasabb:
- a 10a. pontnak megfelelően számított stresszhelyzeti kockázatosított érték legutóbbi rendelkezésre álló értéke ($sVaR_{t-1}$); és
  - a 10a. pontban meghatározott módon és gyakorisággal az előző hatvan munkanapra kiszámított stresszhelyzeti kockázatosított értékek átlaga ($sVaR_{avg}$), megszorozva a szorzótényezővel (m_s);
- c) A kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciók és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák – kivéve az 5 l. pontnak megfelelően a tőkeidjban foglaltakat – pozíciók kockázataira meghatározott, az I. mellékletnek megfelelően kiszámított tőkeidj;
- d) az intézmény legutóbbi és az intézmény 12 hetes átlagos járulékos nemteljesítési és migrációs kockázati értéke közül a magasabb érték az 5a. pontnak megfelelően, és adott esetben az intézmény legutóbbi és annak 12 hetes átlagos, az összes árkockázatra vonatkozó értéke közül a magasabb az 5 l. pontnak megfelelően.

10c. Az intézmények fordított stresszteszteket is végeznek.”;

k) a 12. pontban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„12. A kockázattérkékelési modell az intézmény által az adott piacokon folytatott tevékenység szintjétől függően megfelelő számú kockázati tényezőt mér. Ha az intézmény árképzési modelljébe beépül egy kockázati tényező, de a kockázattérkékelési modellbe nem, az intézménynek képesnek kell lennie arra, hogy az illetékes hatóság részére kielégítően indokolni tudja ezt az elhagyást. Emellett a kockázattérkékelési modell méri az opciók és egyéb termékek linearitástól való eltérését, valamint a korrelációs és az alapkockázatot. Ha a kockázati tényezőkre helyettesítő értékeket használnak, azok a ténylegesen tartott pozícióra vonatkozóan jó múltbeli eredményt mutatnak. Emellett az egyedi kockázattípusokra a következők alkalmazandók:”.

4. A VII. melléklet B. része a következőképpen módosul:

a) a 2. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) az értékelési folyamatra vonatkozó, dokumentált irányvonalak és eljárások, többek között az értékelés kialakításában részt vevő különböző területek világosan elhatárolt felelősségi körei, a piaci információk forrásai és azok megfelelőségének felülvizsgálata, az ellenőrizetlen bemenő adatokra vonatkozó iránymutatás, amely tükrözi az intézmény azzal kapcsolatos feltételezéseit, hogy a piaci szereplők hogyan áraznak a pozíciót, a független értékelés gyakorisága, a záró árak időzítése, eljárások az értékelések korrigálására, hirteleni és ad-hoc ellenőrzési eljárások;”;

b) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az intézmények lehetőség szerint piaci árakon értékelik pozícióikat. A piaci árakon történő értékelés a pozíciók legalább napi rendszerességgel értékelését jelenti könnyen hozzáférhető, semleges forrásból szerzett záró árak alapján. Ilyenek például a tőzsdei árfolyamok, a kereskedési felületeken megjelenő árak vagy különféle független, jó hírnevű kereskedők árjegyzései.”;

c) az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. Amennyiben a piaci árakon történő értékelés nem lehetséges, az intézményeknek konzervatív módon, modellalapú árazással kell értékelniük pozícióikat/portfólióikat a kereskedési könyvi tőkekövetelmény-meghatározás elvégzése előtt. A modellalapú árazás olyan értékelést jelent, amelyet piaci paraméter alapján kell viszonyítani, valószínűségi alapon megbecsülni vagy egyéb módon kiszámítani.”;

d) a 6. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) A felső vezetésnek ismernie kell a kereskedési könyv vagy egyéb valós értéken mért pozíciók azon elemeit, amelyek modell alapú értékelés tárgyát képezik, és tisztában kell lennie azzal, hogy ezzel milyen mértékben okoz bizonytalanságot az üzleti terület kockázatáról/hozamáról szóló jelentésben;”;

e) a 8. és 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„Értékelési korrekciók

8. Az intézmények az értékelési korrekciók figyelembevételére eljárásokat vezetnek be és tartanak fenn.

Általános előírások

9. Az illetékes hatóságok előírják a következő értékelési korrekciók formális figyelembevételét: nem realizált kamatnyereség, pozíciózárási költségek, működési kockázatok, lejárat előtti visszaváltás, befektetési és finanszírozási költségek, jövőbeni igazgatási költségek és adott esetben modellkockázat.”;

f) a 11–15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. Az intézmények számítási eljárásokat dolgoznak ki és tartanak fenn a kevésbé likvid pozíciók folyó értékelésének korrekciójához. Ezeket a korrekciókat adott esetben a pozíció értékének a pénzügyi beszámoló céljából szükséges módosításán felül kell megtenni és úgy kell kialakítani, hogy tükrözzék a pozíció likviditáshiányát. Ezen eljárások keretében az intézmények számos tényezőt figyelembe vesznek annak megállapításakor, hogy szükség van-e értékelési korrekcióra a kevésbé likvid tételek vonatkozásában. E tényezők közé tartoznak a következők: a pozíció/a pozíción belüli kockázatok fedezéséhez szükséges idő, az eladási és vételi árajánlat közötti különbségek volatilitása és átlaga, a piaci árjegyzések rendelkezésre állása (a piacvezetők száma és kiléte), a kereskedési mennyiségek volatilitása és átlaga, többek között a piaci stresszhelyzet idején jellemző kereskedési mennyiségek, a piaci koncentráció, a pozíciók öregedése, a modellalapú számítás alapulvételének mértéke, és egyéb modellkockázatok hatása.

12. Harmadik fél által végzett értékelések vagy a modellalapú árazás használatakor az intézmények fontolóra veszik, hogy alkalmaznak-e értékelési korrekciót. Ezen felül az intézmények fontolóra veszik, hogy szükséges-e korrekciókat képezni a kevésbé likvid pozíciókra és folyamatosan felülvizsgálják azok állandó megfelelését.

13. A komplex termékeket illetően, beleértve – de nem kizárólagosan – az értékpapírosítási kitétségeket és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákat is, az intézményeknek kifejezetten fel kell mérniük az értékelési kiigazítások szükségességét az esetlegesen helytelen értékelési módszer alkalmazásával kapcsolatos modellkockázat és az értékelési modellnek a meg-nem-figyelhető (és esetlegesen helytelen) kalibrációs paramétereinek alkalmazásával kapcsolatos modellkockázat megjelenítése céljából.”

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU